

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

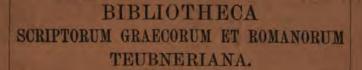
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

LYCURGI ORATIO IN LEOCRATEM.

POST CAROLUM SCHEIBE

EDIDIT

FRIDERICUS BLASS.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B, G. TEUBNERL
MOMIL

LYCURGI

ORATIO IN LEOCRATEM.

POST CAROLUM SCHEIBE

EDIDIT

FRIDERICUS BLASS.

EDITIO STEREOTYPA MINOR.

Æ

$\underline{\mathbf{LYCURGI}})$

ORATIO IN LEOCRATEM.

POST CAROLUM SCHEIBE

EDIDIT

FRIDERICUS BLASS.

EDITIO STEREOTYPA MINOR.

番

LİPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MOMIL

φέρει, ύμᾶς δ' ὡς ὑπὲρ πατέρων καὶ παίδων καὶ γυναικῶν καὶ πατρίδος καὶ ἱερῶν βουλευομένους, καὶ ἔχοντας ὑπὸ τῷ ψήφῳ [τὸν] προδότην ἀπάντων τούτων, ἀπαραιτήτους δικαστὰς καὶ νῦν καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον γενέσθαι τοῖς τὰ τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα παρανομοῦσιν εἰ δὲ μήτε [τὸν] προδόντα τὴν πατρίδα, μήτε [τὸν] ἐγκαταλιπόντα τὴν πόλιν καὶ τὰ ἱερά, εἰς τουτονὶ τὸν ἀγῶνα καθίστημι, σωθῆναι αὐτὸν ἐκ τοῦ κινδύνου καὶ ὑπὸ τῶν θεῶν καὶ ὑφ' ὑμῶν τῶν δικαστῶν.

'Εβουλόμην δ' αν ὧ άνδρες, ώσπερ ἀφέλιμόν έστι cap. 2. τῆ πόλει, είναι τοὺς κρινοῦντας ένταῦθα τοὺς παρανομούντας, ούτω καὶ φιλάνθρωπον παρὰ τοῖς πολλοῖς ύπειληφθαι νῦν δὲ περιέστηκεν εἰς τοῦτο, ώστε τὸν ίδία κινδυνεύοντα καὶ ύπὲο τῶν κοινῶν ἀπεχθανόμενον οὐ φιλόπολιν, άλλὰ φιλοπράγμονα δοκεῖν εἶναι, οὐ δικαίως οὐδε συμφερόντως τῆ πόλει. τρία γάρ έστι τὰ μέγιστα, ὰ διαφυλάττει καὶ διασώζει τὴν δημοκρα-4 τίαν και την της πόλεως εὐδαιμονίαν, πρώτον μεν ή τῶν νόμων τάξις, δεύτερον δ' ἡ τῶν δικαστῶν ψῆφος, τρίτον δ' ή τούτοις τάδικήματα παραδιδοῦσα κρίσις. δ μεν γάρ νόμος πέφυκε προλέγειν α μή δει πράττειν, δ δὲ κατήγορος μηνύειν τοὺς ἐνόχους τοῖς ἐκ τῶν νόμων έπιτιμίοις καθεστώτας, δ δε δικαστής κολάζειν τοὺς ὑπ' ἀμφοτέρων τούτων ἀποδειχθέντας αὐτῷ, ὥστ' ούθ' ὁ νόμος ούθ' ή των δικαστων ψηφος άνευ τοῦ 5 παραδώσοντος αὐτοῖς τοὺς ἀδικοῦντας Ισγύει. Ἐνὰ δ' ὧ ⟨ἄνδρες⟩ 'Αθηναῖοι, είδως Λεωκράτην φυγόντα μέν τούς ύπερ της πατρίδος κινδύνους, έγκαταλιπόντα δε τούς αύτοῦ πολίτας, προδεδωχότα δὲ πᾶσαν τὴν ὑμετέραν δύναμιν, απασι δε τοις γεγραμμένοις ένοχον όντα, ταύτην τὴν εἰσαγγελίαν ἐποιησάμην, οὔτε δι' ἔχθραν οὐδεμίαν, οὔτε διὰ φιλονικίαν οὐδ' ἡντινοῦν τοῦτον τὸν ἀγῶνα προελόμενος, ἀλλ' αἰσχρὸν εἶναι νομίσας τοῦτον περιορᾶν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλοντα καὶ τῶν κοινῶν ἱερῶν μετέχοντα, τῆς τε πατρίδος ὄνειδος καὶ πάντων ὑμῶν γεγενημένον. πολίτου γάρ ἐστι δικαίου, 6 μὴ διὰ τὰς ἰδίας ἔχθρας εἰς τας κοινὰς κρίσεις καθιστάναι τοὺς τὴν πόλιν μηδὲν ἀδικοῦντας, ἀλλὰ τοὺς εἰς τὴν πατρίδα τι παρανομοῦντας ἰδίους ἐχθροὺς εἶναι νομίζειν, καὶ τὰ κοινὰ τῶν ἀδικημάτων κοινὰς καὶ τὰς προφάσεις ἔχειν τῆς πρὸς αὐτοὺς διαφορᾶς.

"Απαντας μεν οὖν χρή νομίζειν μεγάλους είναι τοὺς ? δημοσίους άγωνας, μάλιστα δε τουτον ύπερ οδ νυν μέλλετε την ψηφον φέρειν. ὅταν μὲν γὰρ τὰς τῶν παρανόμων γραφάς δικάζητε, τοῦτο μόνον ἐπανορθοῦτε καί ταύτην την πράξιν κωλύετε, καθ' όσον αν τὸ ψήφισμα μέλλη βλάπτειν την πόλιν δ δε νῦν ενεστηχώς άγων οὐ μικρόν τι μέρος συνέχει των τῆς πόλεως οὐδ' έπ' όλίγον γρόνον, άλλ' ύπερ όλης της πατρίδος καλ κατά παυτός τοῦ αίωνος ἀείμνηστον καταλείψει τοῖς έπιγιγνομένοις την κρίσιν. ούτω γάρ έστι δεινόν το γε- 8 γενημένον άδίκημα καὶ τηλικοῦτον έχει [τὸ] μέγεθος, ώστε μηδε κατηγορίαν ενδέχεσθαι εύρειν άξίαν, μηδ' έν τοις νόμοις ωρίσθαι τιμωρίαν [άξίαν] των άμαρτημάτων, τί γὰρ χρή παθεῖν τὸν ἐκλιπόντα μὲν τὴν πατρίδα, μή βοηθήσαντα δὲ τοῖς πατρώοις ἱεροῖς, έγκαταλιπόντα δε τας των προγόνων θήκας, απασαν δε την χώραν ύποχείριον τοῖς πολεμίοις παραδόντα; τὸ μέν γάρ μέγιστον καὶ ἔσχατον τῶν τιμημάτων, θάνατος, άναγκαῖον μεν έκ των νόμων έπιτίμιον, έλαττον δε των Λεωκράτους άδικημάτων καθέστηκε. παρεῖσθαι δὲ τὴν 9

ύπερ των τοιούτων τιμωρίαν συμβέβηκεν & άνδρες, οὐ διὰ δαθυμίαν τῶν τότε νομοθετούντων, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις γεγενησθαι τοιοῦτον μηδέν, μηδ' έν τοῖς μέλλουσιν ἐπίδοξον εἶναι γενήσεσθαι. διὸ καὶ μάλιστ' Το ἄνδρες | ύμᾶς δεῖ γενέσθαι μή μόνον τοῦ νῦν ἀδικήματος δικαστάς, ἀλλὰ καὶ νομοθέτας. δσα μεν γαρ των αδικημάτων νόμος τις διώρικε, δάδιον τούτω κανόνι χρωμένους κολάζειν τούς παρανομούντας. όσα δε μή σφόδρα περιείληφε εν δ νόμος τι προσαγορεύσας, μείζω δε τούτων τις ηδίκηκεν, απασι δ' όμοίως ενοχός έστιν, αναγκαΐον την ύμετέραν πρίσιν καταλείπεσθαι παράδειγμα τοῖς ἐπι-10 γιγνομένοις. εὖ δ' ἴστε ὧ ἄνδρες, ὅτι οὐ μόνον τοῦτον νῦν πολάσετε πατεψηφισμένοι, άλλὰ παὶ τοὺς νεωτέρους απαντας επ' άρετην προτρέψετε. δύο γάρ έστι τὰ παιδεύοντα τοὺς νέους, ή τε τῶν ἀδικούντων τιμωρία, και ή τοις ανδράσι τοις αγαθοις διδομένη δωρεά πρός έκάτερον δε τούτων αποβλέποντες, την μεν διὰ τὸν φόβον φεύγουσι, τῆς δὲ διὰ τὴν δόξαν ἐπιcap. 4. θυμούσι. διὸ δεῖ ὧ ἄνδρες προσέχειν τούτφ τῷ ἀγῶνι, και μηδέν περί πλείονος ποιήσασθαι τοῦ δικαίου.

11 Ποιήσομαι δὲ κάγὰ τὴν κατηγορίαν δικαίαν, οὔτε ψευδόμενος οὐδέν, οὔτ' ἔξω τοῦ πράγματος λέγων. οἱ μὲν γὰρ πλεῖστοι τῶν εἰς ὑμᾶς εἰσιόντων πάντων ἀτοπώτατον ποιοῦσιν' ἢ γὰρ συμβουλεύουσιν ἐνταῦθα περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων, ἢ κατηγοροῦσι καὶ διαβάλλουσι πάντα μᾶλλον ἢ περὶ οὖ μέλλετε τὴν ψῆφον φέρειν. ἔστι δ' οὐδέτερον τούτων χαλεπόν, οὔθ' ὑπὲρ ὧν μὴ βουλεύεσθε γνώμην ἀποφήνασθαι, οὔθ' ὑπὲρ 12 ὧν μηδεὶς ἀπολογήσεται κατηγορίαν εὑρεῖν. ἀλλ' οὐ δίκαιον ὑμᾶς μὲν ἀξιοῦν δικαίαν τὴν ψῆφον φέρειν,

αὐτοὺς δὲ μὴ δικαίαν τὴν κατηγορίαν ποιεῖσθαι. τούτων δ' αἴτιοι ὑμεῖς ἐστε ὧ ἄνδρες τὴν γὰρ έξουσίαν ταύτην δεδώκατε τοῖς ἐνθάδ' εἰσιοῦσι, καὶ ταῦτα κάλλιστον ἔχοντες τῶν Ἑλλήνων παράδειγμα τὸ ἐν ᾿Αρείᾳ πάγᾳ συνέδριον, δ τοσοῦτον διαφέρει τῶν ἄλλων δικαστηρίων, ὥστε καὶ παρ' αὐτοῖς ὁμολογεῖσθαι τοῖς ἀλισκομένοις δικαίαν ποιεῖσθαι τὴν κρίσιν. πρὸς δ δεῖ 13 καὶ ὑμᾶς ἀποβλέποντας μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς ἔξω τοῦ πράγματος λέγουσιν οὕτω γὰρ ἔσται τοῖς τε κρινομένοις ἄνευ διαβολῆς ὁ ἀγών, καὶ τοῖς διώκουσιν ῆκιστα συκοφαντεῖν, καὶ ὑμῖν εὐορκοτάτην ⟨τὴν⟩ ψῆφον ἐνεγκεῖν. †ἀδύνατον γάρ ἐστιν ἄνευ τοῦ λόγου, μὴ δικαίως δεδιδαγμένους δικαίαν θέσθαι τὴν ψῆφον.

Δεῖ δ' ὧ ἄνδρες μηδὲ ταῦτα λαθεῖν ὑμᾶς, ὅτι 14 can 5. ούχ δμοιός έστιν δ άγων περί τούτου και των άλλων ιδιωτών. περί μέν γὰρ άγνωτος άνθρώπου τοῖς Ελλησιν, έν ύμιν αὐτοῖς έδοκεῖτ' ἂν ἢ καλῶς ἢ καὶ φαύλως έψηφίσθαι περί τούτου δ' δ τι αν βουλεύσησθε, παρά πασιν τοῖς "Ελλησιν ἔσται λόγος, οδ ἴσασιν τὰ τῶν προγόνων των ύμετέρων έργα έναντιώτατα τοῖς τούτω διαπεπραγμένοις όντα. ἐπιφανής γάρ ἐστιν διὰ τὸν ἔκπλουν τον είς 'Ρόδον, και την απαγγελίαν ην έποιήσατο καθ' ύμων πρός τε την πόλιν την των 'Ροδίων, καλ τῶν ἐμπόρων τοῖς ἐπιδημοῦσιν ἐκεῖ, οἱ πᾶσαν τὴν 15 ολκουμένην περιπλέοντες δι' έργασίαν, απήγγελλον άμα περί της πόλεως & Λεωμράτους ημημόεσαν, ώστε πιοί πολλού ποιητέον έστλν όρθως βουλεύσασθαι περί εὖ γὰρ ἴστε ὧ ⟨ἄνδρες⟩ 'Αθηναίοι, ὅτι ὧ : διαφέρετε τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, τῷ πρός θεούς εὐσεβῶς καὶ πρὸς τούς γονέας ὁσίως την πατρίδα φιλοτίμως έχειν, τούτου πλείσ

λείν δόξαιτ' αν εί την παρ' ύμων ούτος διαφύγοι τιμωρίαν.

16 Δέομαι δ' ύμῶν ὧ (ἄνδρες) 'Αθηναίοι, ἀκοῦσαί cap. 6. μου της κατηγορίας διά τέλους, καλ μη άγθεσθαι, έὰν ἄρξωμαι ἀπὸ τῶν τῆ πόλει τότε συμβάντων, ἀλλὰ τοῖς αίτίοις ὀργίζεσθαι, δι' ους ἀναγκάζομαι νυν μεμνησθαι περί αὐτῶν. Γεγενημένης γὰρ τῆς ἐν Χαιρωνεία μάχης, καί συνδραμόντων άπάντων ύμων είς την έκκλησίαν, έψηφίσατο δ δημος, παιδας μέν καλ γυναικας έκ τῶν ἀγρῶν εἰς τὰ τείχη κατακομίζειν, τοὺς δὲ στρατηγούς τάττειν είς τὰς φυλακὰς τῶν 'Αθηναίων καὶ τῶν άλλων των οικούντων 'Αθήνησι, καθ' ο τι αν αὐτοῖς 17 δοκή. Λεωκράτης δὲ τούτων οὐδενὸς φροντίσας, συσκευασάμενος ὰ είχε χρήματα, μετὰ τῶν οἰκετῶν ἐπὶ τὸν λέμβον κατεκόμισε, της νεώς ήδη περί την άκτην έξορμούσης, καὶ | περὶ δείλην δψίαν αὐτὸς μετὰ τῆς έταίρας Είρηνίδος κατά μέσην την άκτην διά της πυλίδος έξελθων πρός την ναύν προσέπλευσε και άχετο φεύγων, ούτε τοὺς λιμένας τῆς πόλεως έλεῶν, έξ ὧν ἀνήγετο, ούτε τὰ τείχη τῆς πατρίδος αἰσχυνόμενος, ὧν τὴν φυλακήν ἔρημον τὸ καθ' αύτὸν μέρος κατέλιπεν, οὕτε την ακρόπολιν και το ιερον του Διος του σωτηρος και της 'Αθηνάς της σωτείρας άφορων και προδιδούς φοβηθείς, οθς αὐτίκα σώσοντας έαυτὸν έκ τῶν κινδύνων 18 επικαλέσεται. καταχθείς δε και άφικόμενος είς 'Ρόδον, **ὅσπε**ο τῆ πατοίδι μεγάλας εὐτυχίας εὐαγγελιζόμενος, απήγγειλεν ώς τὸ μὲν ἄστυ τῆς πόλεως έαλωκὸς καταλίποι, τον δε Πειραιέα πολιορκούμενον, αὐτος δε μόλις διασωθείς ήχοι και ούκ ήσχύνθη την της πατρίδος άτυγίαν αύτοῦ σωτηρίαν προσαγορεύσας, ούτω δὲ σφόδρα ταῦτ' ἐπίστευσαν οἱ Ῥόδιοι, ὥστε τριήρεις πληοώσαντες τὰ πλοΐα κατῆγον, καὶ τῶν ἐμπόρων καὶ τῶν ναυκλήρων οἱ παρεσκευασμένοι δεῦρο πλεῖν αὐτοῦ τὸν σῖτον ἐξείλοντο καὶ τἄλλα χρήματα διὰ τοῦτον. Καὶ 19 ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, ἀναγνώσεται ὑμῖν τὰς μαρτυρίας ἀπάντων, πρῶτον μὲν τὰς τῶν γειτόνων καὶ τῶν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ κατοικούντων, οῖ τοῦτον ἴσασιν ἐν τῷ πολέμῳ φυγόντα καὶ ἐκπλεύσαντα ᾿Αθήνηθεν, ἔπειτα τῶν παραγενομένων, ὅτ' εἰς Ὑρόδον Λεωκράτης ταῦτ' ἀπήγγελλε, μετὰ δὲ ταῦτα τὴν Φυρκίνου μαρτυρίαν, ὅν καὶ ὑμῶν ⟨ἴσασιν⟩ οἱ πολλοὶ κατηγοροῦντα ἐν τῷ δήμῳ τούτου, ὡς καὶ μεγάλα βεβλαφὼς εἴη τὴν πεντηκοστήν, μετέχων αὐτῆς.

Ποὸ δὲ τοῦ ἀναβαίνειν τοὺς μάρτυρας βραχέα βούλομαι διαλεχθηναι ὑμῖν. οὐ γὰρ ἀγνοεῖτε ὁ ἄνδρες
οὕτε τὰς παρασκευὰς τῶν κρινομένων, οὕτε τὰς δεήσεις
τῶν ἐξαιτουμένων, ἀλλ' ἀκριβῶς ἐπίστασθε, ὅτι χρημάτων ἕνεκα καὶ χάριτος πολλοὶ ἐπείσθησαν τῶν μαρτύρων ἢ ἀμνημονεῖν ἢ μὴ ἐλθεῖν ἢ ἑτέραν πρόφασιν
εὑρεῖν. ἀξιοῦτε οὖν τοὺς μάρτυρας ἀναβαίνειν καὶ μὴ
ἀκνεῖν, μηδὲ περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τὰς χάριτας ὑμῶν
καὶ τῆς πόλεως, ἀλλ' ἀποδιδόναι τῆ πατρίδι τὰληθῆ
καὶ τὰ δίκαια, καὶ μὴ λείπειν τὴν τάξιν ταύτην, μηδὲ
μιμεῖσθαι Λεωκράτην, ἢ λαβόντας τὰ ἱερὰ κατὰ τὸν
νόμον ἐξομόσασθαι. ἐὰν δὲ μηδέτερον τούτων ποιῶσιν,
ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν νόμων καὶ τῆς δημοκρατίας κλητεύσομεν αὐτούς. Λέγε τὰς μαρτυρίας.

MAPTYPIAI.

Μετὰ ταῦτα τοίνυν ὁ ἄνδρες, ἐπειδὴ χρόνος ἐγέ $-\frac{21}{\text{cap.8.}}$ νετο, καὶ ἀφικνεῖτο ᾿Αθήνηθεν πλοῖα εἰς τὴν ὙΡόδον, καὶ φανερὸν ἢν ὅτι οὐδὲν δεινὸν ἐγεγόνει περὶ τὴν

$\underline{\underline{\mathbf{LYCURGI}}})$

ORATIO IN LEOCRATEM.

POST CAROLUM SCHEIBE

EDIDIT

FRIDERICUS BLASS.

EDITIO STEREOTYPA MINOR.

LİPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MCMII.

τις 'Αθηναίων ἄλλοσέ ποι σιτηγήση, ἢ ὡς ὑμᾶς. ἔπειτα τὸν προδόντα μὲν ἐν τῷ πολέμῳ, σιτηγήσαντα δὲ παρὰ τοὺς νόμους, μὴ φροντίσαντα δὲ μήτε ἰερῶν μήτε πατρίδος μήτε νόμων, τοῦτον ἔχοντες ὑπὸ τῷ ὑμετέρᾳ ψήφῳ, οὐκ ἀποκτενεῖτε καὶ παράδειγμα τοῖς ἄλλοις ποιήσετε; πάντων ἄρ' ἀνθρώπων ἔσεσθε ρᾳθυμότατοι, καὶ ῆκιστα ἐπὶ τοῖς δεινοῖς ὀργιζόμενοι.

28 Καὶ ταῦτα δ' ὧ ἄνδρες ἐμοῦ θεωρήσατε, ὡς δικαίαν τὴν ἐξέτασιν ποιουμένου περὶ τούτων. οὐ γὰρ οἰμαι δεῖν ὑμᾶς ὑπὲρ τηλικούτων ἀδικημάτων εἰκάζοντας, ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν εἰδότας ψηφίζεσθαι, καὶ τοὺς μάρτυρας μὴ δώσοντας ἔλεγχον μαρτυρεῖν, ἀλλὰ δεδωκότας. προυκαλεσάμην γὰρ αὐτοὺς πρόκλησιν ὑπὲρ τούτων ἀπάντων γράψας καὶ ἀξιῶν βασανίζειν τοὺς τούτου οἰκέτας, ἦς ἀκοῦσαι ἄξιόν ἐστιν. Καί μοι λέγε ταύτην.

ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ.

29 Ακούετε & ἄνδρες τῆς προκλήσεως. ἄμα τοίνυν ταύτην Λεωκράτης οὐκ ἐδέχετο, καὶ κατεμαρτύρει αύτοῦ, ὅτι προδότης τῆς πατρίδος ἐστίν ὁ γὰρ τὸν παρὰ τῶν συνειδότων ἔλεγχον φυγὼν ὡμολόγηκεν ἀληθῆ εἶναι τὰ εἰσηγγελμένα. τίς γὰρ ὑμῶν οὐκ οἶδεν, ὅτι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων πολὺ δοκεὶ δικαιότατον καὶ δημοτικώτατον εἶναι, ὅταν οἰκέται ἢ θεράπαιναι συνειδῶσιν ὰ δεῖ, τούτους ἐλέγχειν καὶ βασανίζειν, καὶ τοῖς ἔργοις μᾶλλον ἢ τοῖς λόγοις πιστεύειν, ἄλλως τε καὶ περὶ πραγμάτων κοινῶν καὶ μεγάλων καὶ συμφε30 ρόντων τῆ πόλει; ἐγὼ τοίνυν τοσοῦτον ἀφέστηκα τοῦ ἀδίκως τὴν εἰσαγγελίαν κατὰ Λεωκράτους ποιήσασθαι, ὅσον ἐγὼ μὲν έβουλόμην τοῖς ἰδίοις κινδύνοις ἐν τοῖς Λεωκράτους οἰκέταις καὶ θεραπαίναις βασανισθεῖσι

τὸν ἔλεγχον γενέσθαι, ούτοσὶ δὲ διὰ τὸ συνειδέναι έαυτῷ οὐχ ὑπέμεινεν ἀλλ' ἔφυγε. καίτοι ὧ ἄνδρες πολύ θαττον οί Λεωκράτους οικέται καί θεράπαιναι τῶν γενομένων ἄν τι ἠονήθησαν, ἢ τὰ μὴ ὄντα τοῦ αύτῶν δεσπότου κατεψεύσαντο. χωρίς τοίνυν τούτων 31 cap.10. Λεωμράτης | (μέν) άναβοήσεται αὐτίκα ὡς ἰδιώτης ὤν, και ύπὸ τῆς τοῦ δήτορος και συκοφάντου δεινότητος άναρπαζόμενος έγω δ' ήγοῦμαι πάντας ύμας είδέναι, δτι τῶν μὲν δεινῶν καὶ συκοφαντεῖν ἐπιζειρούντων έργον έστιν αμα τουτο προαιρείσθαι και ζητείν τά χωρία ταῦτα, ἐν οἶς τοὺς παραλογισμοὺς κατὰ τῶν άγωνιζομένων ποιήσονται, των δε δικαίως τάς κρίσεις ένισταμένων καί τοὺς ένόχους ταϊς άραις άκριβῶς άποδεικνύντων τάναντία φαίνεσθαι τούτοις ποιουντας, ώσπερ ήμεῖς. ούτωσὶ δὲ διαλογίζεσθε περὶ τούτων 32 παρ' ύμιν αὐτοις. τίνας ἀδύνατον ην τη δεινότητι καλ ταίς παρασκευαίς ταίς του λόγου παραγαγείν; κατά φύσιν τοίνυν βασανιζόμενοι πᾶσαν την άλήθειαν περί πάντων των άδικημάτων έμελλον φράσειν οἱ οἰκέται καλ αλ θεράπαιναι. άλλὰ τούτους Λεωμράτης παραδοῦναι έφυγε, καλ ταῦτα οὐκ άλλοτρίους, άλλ' αὑτοῦ ὄντας. τίνας δὲ δυνατὸν είναι δοκεί τοίς λόγοις ψυχα- 33 γωγησαι, καὶ τὴν ὑγρότητα αὐτῶν τοῦ ἤθους τοῖς δακρύοις είς έλεον προαγαγέσθαι; τοὺς δικαστάς. ένταῦθα Λεωκράτης ὁ προδότης τῆς πατρίδος έλήλυθεν, οὐδεν ετερον ή φοβούμενος, μη έκ της αὐτης οἰκίας οι τ' έξελέγγοντες τῷ ἔργῳ καὶ ὁ έξελεγχόμενος γένηται. τί γὰρ ἔδει προφάσεων ἢ λόγων ἢ σκήψεως; ἁπλοῦν τὸ δίκαιον, ράδιον τὸ άληθές, βραγὸς ὁ ἔλεγγος. εἰ μὲν 34 δμολογεί τὰ ἐν τῆ εἰσαγγελία ἀληθῆ καὶ ὅσια εἶναι, τί ού της έκ των νόμων τιμωρίας τυγγάνει; εί δε μή φησι

ταῦτα ἀληθῆ εἶναι, τι οὐ παραδέδωκε τοὺς οἰκέτας και τὰς θεραπαίνας; προσῆκεν γὰρ τὸν ὑπὲρ προδοσίας κινδυνεύοντα καὶ παραδιδόναι βασανίζειν καὶ μηδένα 35 τῶν ἀκριβεστάτων ἐλέγχων φεύγειν. ἀλλ' οὐδὲν τούτων ἔπραξεν. ἀλλὰ καταμεμαρτυρηκὼς ἑαυτοῦ, ὅτι προδότης ἐστὶν τῆς πατρίδος καὶ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν νόμων, ὑμᾶς ἀξιώσει ἐναντία ταἰς αὐτοῦ ὁμολογίαις καὶ μαρτυρίαις ψηφίσασθαι; καὶ πῶς δίκαιόν ἐστι τὸν τὴν ἐξουσίαν τῆς ἀπολογίας αὐτοῦ ἐξ ἄλλων τε πολλῶν καὶ ἐκ τοῦ μὴ δέξασθαι τὰ δίκαια περιηρημένον, τοῦτον ἐᾶσαι ὑμᾶς αὐτοὺς ὑπὲρ τῶν ὁμολογουμένων ἀδικημάτων ἐξαπατῆσαι;

36 Περί μεν οὖν τῆς προκλήσεως καὶ τοῦ ἀδικήματος, ὅτι ὁμολογούμενον ἐστιν, ἱκανῶς ὑμᾶς ἡγοῦμαι ὡ ἄν-cap.11. δρες μεμαθηκέναι ἐν οἶς δὲ καιροῖς καὶ ἡλίκοις κινδύνοις τὴν πόλιν οὖσαν Λεωκράτης προδέδωκεν, ἀναμνῆσαι ὑμᾶς βούλομαι. Καί μοι λαβὲ τὸ ψήφισμα γραμματεῦ τὸ Ὑπερείδου, καὶ ἀναγίγνωσκε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

καὶ εἰς τοσοῦτον προδοσίας ἦλθεν, ώστε κατὰ τὴν τούτου προαίρεσιν έρημοι μέν ζάν> ήσαν οί νεώ, έρημοι δ' αί φυλακαί των τειχων, έξελέλειπτο δ' ή πόλις καί ή χώρα. καίτοι κατ' έκείνους τοὺς χρόνους ὧ ἄνδρες 39 τίς οὐα ἂν τὴν πόλιν ἡλέησεν, οὐ μόνον πολίτης, ἀλλὰ καλ ξένος έν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις ἐπιδεδημηκώς; τίς δ' ήν ούτως η μισόδημος τότ' η μισαθήναιος, δστις αν ατακτον αυτον υπέμεινε ίδειν; ήνίκα ή μεν ήττα καὶ τὸ γεγονὸς πάθος ἀρτίως προσήγγελτο, ὀρθή δ' ην η πόλις έπλ τοῖς συμβεβηκόσιν, αὶ δ' έλπίδες τῆς σωτηρίας τῷ δήμφ ἐν τοῖς ὑπὲρ πεντήκοντ' ἔτη γεγονόσι καθειστήκεσαν, δραν δ' ήν | έπὶ μέν των θυ- 40 ρών γυναϊκας έλευθέρας, περιφόβους κατεπτηγυίας καλ πυνθανομένας, εί ζῶσιν, τὰς μὲν ὑπὲρ ἀνδρός, τὰς δ' ύπεο πατρός, τὰς δ' ὑπεο ἀδελφῶν, ἀναξίως αὐτῶν καλ της πόλεως δρωμένας, των δ' ανδρών τούς τοις σώμασιν ἀπειρηκότας καὶ ταῖς ἡλικίαις πρεσβυτέρους καὶ ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ στρατεύεσθαι ἀφειμένους ίδεῖν ήν καθ' όλην την πόλιν τότ' έπλ γήρως όδω περιφθειοομένους, διπλα θαλμάτια έμπεπορπημένους; πολλών 41 δε και δεινών κατά την πόλιν γιγνομένων, και πάντων τῶν πολιτῶν τὰ μέγιστα ἠτυχηκότων, μάλιστ' ἄν τις ήλγησεν και έδάκουσεν έπι ταις της πόλεως συμφοραίς, ηνίχ' δράν ην του δημου ψηφισάμενου τους μέν δούλους έλευθέρους, τούς δε ξένους 'Αθηναίους, τούς δ' ατίμους έπιτίμους δς πρότερον έπλ τῷ αὐτόγθων είναι και έλεύθερος έσεμνύνετο, τοσαύτη δ' 42 ή πόλις έκέχρητο μεταβολή, ώστε πρότερον μέν ύπέρ της των άλλων Έλληνων έλευθερίας άγωνίζεσθαι, έν δε τοις τότε γρόνοις άγαπαν, έαν ύπερ της αύτων σωτηρίας άσφαλῶς δύνηται (δια)κινδυνεῦσαι, καὶ πρό-

τερον μέν πολλής χώρας των βαρβάρων έπάρχειν, τότι δὲ πρὸς Μακεδόνας ὑπὲρ τῆς Ιδίας κινδυνεύειν κα τον δημον ου πρότερου Λακεδαιμόνιοι και Πελοπου. νήσιοι και οι την 'Ασίαν κατοικοῦντες Ελληνες βοηθον έπεκαλούντο, τούτον έδει τότ' έξ "Ανδρου και Κέα καί Τροζήνος και Έπιδαύρου έπικουρίαν αύτω μετα-43 πέμψασθαι. ώστε ὧ άνδρες τὸν ἐν τοῖς τοιούτοις φό βοις και τηλικούτοις κινδύνοις και τοσαύτη αισχύνη έγκαταλιπόντα την πόλιν, και μήτε ζτά δπλα θέμενον ύπερ της πατρίδος, μήτε το σωμα παρασχόντι τάξαι τοις στρατηγοίς, άλλὰ φυγόντα καὶ προδόντι την τοῦ δήμου σωτηρίαν, τίς αν η δικαστης φιλόπολι και εὐσεβεῖν βουλόμενος [ψήφφ] ἀπολύσειεν, ἢ δήτως κληθείς τῷ προδότη τῆς πόλεως βοηθήσειε; τὸν οὐδί συμπενθήσαι τὰς τῆς πατρίδος συμφορὰς τολμήσαντα οὐδὲ συμβεβλημένον οὐδὲν εἰς τὴν [τῆς πόλεως καί] τοῦ δήμου σωτηρίαν, ὅθ' ἡ μὲν χώρα τὰ δένδρα συνεβάλλετο, οί δὲ τετελευτηχότες τὰς δήκας, οί δὲ νεά 44 τὰ ὅπλα. καίτοι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους οὐκ ἔστιι ήτις ήλικία οὐ παρέσχεν έαυτὴν εἰς τὴν τῆς πόλεως σω τηρίαν έπεμελούντο γάρ οί μέν της των τειχών κατα σκευής, οί δε τής των τάφρων, οί δε τής χαρακώσεως οὐδεὶς δ' ἡν ἀργὸς τῶν ἐν τῆ πόλει. ἐφ' ὧν οὐδενὸι 45 τὸ σῶμα τὸ έαυτοῦ παρέσχε τάξαι Λεωκράτης. ὧι ελκός ύμᾶς αναμνησθέντας τὸν μηδὲ συνεξενεγκεῖι μηδ' έπ' έκφοραν έλθειν άξιώσαντα των ύπερ τη έλευθερίας και τοῦ δήμου σωτηρίας έν Χαιρωνεία τε λευτησάντων θανάτω ζημιώσαι, ως τὸ έπλ τούτω μέρο ατάφων έκείνων των ανδρων γεγενημένων ών ούτο οὐδε τὰς θήμας παριών ήσχύνθη, ὀγδόφ ἔτει τὴν πα τρίδα αὐτῶν προσαγορεύων.

Περὶ ὧν $\langle \mathring{a} \rangle$ ἄνδρες μικρ $\tilde{\varphi}$ πλεί ω βούλομαι διελ- $\frac{46}{\text{cap. 12.}}$ θείν, και ύμων ακούσαι δέομαι και μη νομίζειν αλλοτρίους είναι τοὺς τοιούτους (λόγους) τῶν δημοσίων άγώνων αί γὰο τῶν άγαθῶν ἀνδοῶν εὐλογίαι τὸν έλενγον σαφή κατά των τάναντία έπιτηδευόντων ποιοῦσιν. έτι δε και δίκαιον τον έπαινον, δς μόνος άθλον των κινδύνων τοις άγαθοις άνδράσιν έστί, τούτον, έπειδή καὶ έκεῖνοι εἰς τὴν κοινὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως τὰς ψυχὰς (τὰς) αύτῶν ἀνήλωσαν, ἐν τοῖς δημοσίοις καὶ κοινοῖς ἀγῶσι τῆς πόλεως μὴ παραλείπειν. ἐκεῖνοι 47 γάρ τοῖς πολεμίοις ἀπήντησαν ἐπὶ τοῖς ὁρίοις τῆς Βοιωτίας ύπεο της των Ελλήνων έλευθερίας μαχούμενοι, οὐχ ἐν τοῖς τείχεσι τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας έχοντες, οὐδὲ τὴν χώραν κακῶς ποιεῖν προέμενοι τοῖς έχθροῖς, άλλὰ τὴν μὲν αύτῶν ἀνδρείαν ἀσφαλεστέραν συλακήν είναι νομίζοντες των λιθίνων πεοιβόλων, την δὲ θρέψασαν αύτοὺς αίσχυνόμενοι περιορᾶν πορθουμένην, είκότως ωσπερ γάρ πρός τούς φύσει γεννήσαν- 48 τας καί τους ποιητούς των πατέρων ούχ δμοίως έχουσιν απαντες ταις εὐνοίαις, ούτω καὶ πρὸς τὰς | χώρας τὰς μὴ φύσει προσημούσας, ἀλλ' ὕστερον ἐπικτήτους γενομένας καταδεέστερον διάκεινται. τοιαύταις δε γνώμαις γρησάμενοι, καλ τοίς αρίστοις ανδράσιν έξ ίσου τῶν κινδύνων μετασχόντες, οὐχ δμοίως τῆς τύχης έχοινώνησαν της γάρ άρετης οὐ ζῶντες ἀπολαύουσιν, άλλὰ τελευτήσαντες τὴν δόξαν καταλελοίπασιν, οὐχ ήττηθέντες, άλλ' ἀποθανόντες ἔνθαπερ ἐτάχθησαν ὑπὲρ τῆς έλευθερίας ἀμύνοντες. Κεὶ δὲ δεῖ καὶ παραδοξότα- 49 τον μέν είπειν, άληθές δέ, έκεινοι νικώντες ἀπέθανον. ά γαρ άθλα τοῦ πολέμου τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἐστίν, έλευθερία καὶ άρετή, ταῦτ' άμφότερα τοῖς τελευτή-

σασιν ὑπάρχει. ἔπειτα δ' οὐδ' οἶόν τ' ἐστὶν εἰπ ήττησθαι τούς ταις διανοίαις μή πτήξαντας τον τ έπιόντων φόβον. μόνους γὰρ τοὺς ἐν τοῖς πολέμο καλώς αποθυήσκουτας ούδ' αν είς ήττησθαι δικας φήσειε την γαρ δουλείαν φεύγοντες εὐκλεᾶ θάνας 50 αίροῦνται. ἐδήλωσε δ' ή τούτων τῶν ἀνδρῶν ἀρες μόνοι γάρ των απάντων την της Ελλάδος έλευθερίι έν τοις έαυτων σώμασιν είχον. άμα γάρ οὐτοί τε τι βίον μετήλλαξαν, και τὰ τῆς Ελλάδος εις δουλείι μετέπεσεν συνετάφη γάρ τοις τούτων σώμασιν ή τά άλλων Έλλήνων έλευθερία. όθεν και φανερόν πᾶσ έποίησαν οὐκ ίδία πολεμοῦντες, ἀλλ' ὑπὲρ κοινῆς έλε θερίας προκινδυνεύοντες. ώστε ω άνδρες ούκ ζάι αλσχυνθείην ελπών στέφανον της πατρίδος είναι τι 51 έκείνων ψυχάς. και δι' α ούκ αλόγως (ανδρείαν) έπ τήδευον, ἐπίστασθε ὧ (ἄνδρες) 'Αθηναῖοι μόνοι τᾶ Έλλήνων τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας τιμᾶν εὑρήσετε ι παρά μέν τοις άλλοις έν ταις άγοραις άθλητάς άνι κειμένους, παρ' ύμιν δε στρατηγούς άγαθούς κι τούς τὸν τύραννον ἀποκτείναντας, καὶ τοιούτοι μεν άνδρας οὐδ' έξ απάσης της Ελλάδος όλίγοι εύρειν ράδιον, τούς δε τούς στεφανίτας άγωνας νεν κηκότας εὐπετῶς πολλαχόθεν ἔστι γεγονότας ίδεῖ ώσπες τοίνυν τοῖς εὐεργέταις μεγίστας τιμάς ἀπι νέμετε, ούτω δίκαιοι [καί] τούς την πατρίδα κι ταισχύνοντας καὶ προδιδόντας ταῖς ἐσχάταις τιμωρία πολάζειν.

15.2 Σκέψασθε δ' ὧ ἄνδοες, ὅτι οὐδ' ἐφ' ὑμῖν ἐστι ἀποψηφίσασθαι Λεωκράτους τουτουί, τὰ δίκαια ποιοῦσ τὸ γὰρ ἀδίκημα τοῦτο κεκριμένον ἐστὶ καὶ κατεγνωσμ. νον. ἡ μὲν γὰρ ἐν 'Αρείφ πάγφ βουλή (καὶ μηδείς μι

θορυβήση ταύτην γὰρ ὑπολαμβάνω μεγίστην τότε γενέσθαι τῆ πόλει σωτηρίαν) τοὺς φυγόντας τὴν πατρίδα καλ έγκαταλιπόντας τότε ως πολεμίους (συλ)λαβοῦσα ἀπέκτεινε. καίτοι ὁ ἄνδρες μη νομίζετε τοὺς τὰ τῶν άλλων φονικά άδικήματα δσιώτατα δικάζοντας αὐτούς ἂν εἴς τινα τῶν πολιτῶν τοιοῦτόν τι παρανομῆσαι. άλλα μην Αυτολύκου γε ύμεῖς κατεψηφίσασθε, μείναν- 53 τος μέν [αὐτοῦ] έν τοῖς κινδύνοις, ἔχοντος δ' αἰτίαν τούς υίεῖς καὶ τὴν γυναῖκα ὑπεκθέσθαι, καὶ ἐτιμωρήσασθε. καίτοι εί τὸν τοὺς ἀχρήστους είς τὸν πόλεμον ύπεκθέσθαι αιτίαν έχοντα έτιμωρήσασθε, τί δεί πάσχειν δστις άνηρ ων ούκ άπέδωκε τὰ τροφεία τῆ πατρίδι; έτι δε δ δημος, δεινον ηγησάμενος είναι το γιγνόμενον, έψηφίσατο ένόχους είναι τη προδοσία τούς φεύγοντας τὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος κίνδυνον, ἀξίους εἶναι νομίζων τῆς ἐσχάτης τιμωρίας. ὰ δὴ κατέγνωσται 54 μεν παρά τῶ δικαιοτάτω συνεδρίω, κατεψήφισται δ' ύω' ύμων των δικάζειν λαγόντων, δμολογείται δε παρά τῷ δήμῷ τῆς μεγίστης ἄξια είναι τιμωρίας, τούτοις ύμεις έναντία ψηφιεισθε; πάντων άρ' άνθρώπων έσεσθε άγνωμονέστατοι, καὶ έλαγίστους έξετε τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν χινδυνεύοντας.

'Ως μὲν οὖν ἔνοχός ἐστι τοῖς εἰσηγγελμένοις ἄπα-56 cap.14. σιν ὧ ἄνδρες Λεωκράτης φανερόν ἐστι πυνθάνομαι δ' αὐτὸν ἐπιχειρήσειν ὑμᾶς ἐξαπατᾶν λέγοντα, ὡς ἔμπορος ἐξέπλευσε καὶ κατὰ ταύτην τὴν ἐργασίαν ἀπεδήμησεν εἰς 'Ρόδον. ἐὰν οὖν ταῦτα λέγη, ἐνθυμεἰσθ' ὡς ῥαδίως λήψεσθ' αὐτὸν ψευδόμενον. πρῶτον μὲν γὰρ | οὐκ ἐκ τῆς ἀκτῆς κατὰ τὴν πυλίδα ἐμβαίνουσιν οἱ κατ' ἐμπορίαν πλέοντες, ἀλλ' εἰσω τοῦ λιμένος, ὑπὸ πάντων τῶν φίλων ὁρώμενοι καὶ ἀποστελλόμενοι.

σασιν ὑπάρχει. ἔπειτα δ' οὐδ' οἶόν τ' ἐστὶν εἰπε ήττησθαι τούς ταις διανοίαις μή πτήξαντας τον τως έπιόντων φόβον. μόνους γὰο τοὺς ἐν τοῖς πολέμο. καλως αποθυήσκουτας οὐδ' αν είς ήττησθαι δικαίστ φήσειε την γαρ δουλείαν φεύγοντες εὐκλεᾶ θάνατον 50 αίροῦνται. ἐδήλωσε δ' ή τούτων τῶν ἀνδρῶν ἀρετή: μόνοι γὰο τῶν ἀπάντων τὴν τῆς Ἑλλάδος ἐλευθερίαν έν τοίς έαυτων σώμασιν είχον. άμα γάρ οδτοί τε τὸν βίον μετήλλαξαν, και τὰ τῆς Ελλάδος εἰς δουλείαν μετέπεσεν συνετάφη γάρ τοῖς τούτων σώμασιν ή τῶν άλλων Έλλήνων έλευθερία. όθεν και φανερόν πάσιν έποίησαν οὐκ ίδία πολεμοῦντες, ἀλλ' ὑπὲρ κοινῆς έλευθερίας προκινδυνεύοντες. ώστε ὁ ἄνδρες οὐκ ⟨ἄν⟩ αίσχυνθείην είπων στέφανον τῆς πατρίδος είναι τὰς 51 ἐκείνων ψυχάς. καὶ δι' ὰ οὐκ ἀλόγως ⟨ἀνδρείαν⟩ ἐπετήδευον, επίστασθε ὧ ⟨άνδρες⟩ 'Αθηναῖοι μόνοι τῶν Έλλήνων τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας τιμᾶν εύρήσετε δὲ παρά μεν τοῖς ἄλλοις εν ταῖς ἀγοραῖς ἀθλητὰς ἀνακειμένους, παρ' ύμιν δε στρατηγούς άγαθούς καί τούς του τύραννου άποκτείναντας. καλ τοιούτους μεν άνδρας οὐδ' έξ άπάσης τῆς Ελλάδος όλίγους εύρειν ράδιον, τούς δε τούς στεφανίτας άγωνας νενικηκότας εὐπετῶς πολλαγόθεν ἔστι γεγονότας ίδεῖν. ώσπερ τοίνυν τοίς εὐεργέταις μεγίστας τιμάς ἀπονέμετε, ούτω δίκαιοι [καλ] τούς την πατρίδα καταισχύνοντας καὶ προδιδόντας ταῖς ἐσχάταις τιμωρίαις χολάζειν.

52 Σκέψασθε δ' ὧ ἄνδρες, ὅτι οὐδ' ἐφ' ὑμῖν ἐστιν ἀποψηφίσασθαι Λεωκράτους τουτουί, τὰ δίκαια ποιοῦσι. τὸ γὰρ ἀδίκημα τοῦτο κεκριμένον ἐστὶ καὶ κατεγνωσμένον. ἡ μὲν γὰρ ἐν 'Αρείφ πάγφ βουλή (καὶ μηδείς μοι

θορυβήση ταύτην γὰρ ὑπολαμβάνω μεγίστην τότε γενέσθαι τῆ πόλει σωτηρίαν) τοὺς φυγόντας τὴν πατρίδα καὶ ἐγκαταλιπόντας τότε ὡς πολεμίους (συλ)λαβοῦσα ἀπέκτεινε. καίτοι ὧ ἄνδρες μὴ νομίζετε τοὺς τὰ τῶν άλλων φονικά άδικήματα δσιώτατα δικάζοντας αὐτούς αν είς τινα των πολιτων τοιούτόν τι παρανομήσαι. άλλα μην Αυτολύκου γε ύμεις κατεψηφίσασθε, μείναν- 53 τος μεν [αὐτοῦ] εν τοῖς κινδύνοις, ἔχοντος δ' αἰτίαν τούς υίεῖς καὶ τὴν γυναῖκα ὑπεκθέσθαι, καὶ ἐτιμωρήσασθε. καίτοι εί τὸν τοὺς ἀχρήστους είς τὸν πόλεμον ύπεκθέσθαι αlτίαν έχοντα έτιμωρήσασθε, τί δεί πάσγειν όστις ανήρ ων ούχ απέδωκε τα τροφεία τη πατρίδι; έτι δε δ δημος, δεινον ήγησάμενος είναι το γιγνόμενον, έψηφίσατο ένόχους είναι τῆ προδοσία τοὺς φεύγοντας τὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος κίνδυνον, ἀξίους είναι νομίζων της έσχάτης τιμωρίας. ἃ δή κατέγνωσται 54 μεν παρά τῷ δικαιοτάτο συνεδρίο, κατεψήφισται δ' ύφ' ύμῶν τῶν δικάζειν λαχόντων, ὁμολογεῖται δὲ παρὰ τῶ δήμω τῆς μεγίστης ἄξια εἶναι τιμωρίας, τούτοις ύμεῖς ἐναντία ψηφιεῖσθε; πάντων ἄρ' ἀνθρώπων ἔσεσθε άγνωμονέστατοι, καὶ έλαχίστους έξετε τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν αύτων χινδυνεύοντας.

σίοις έτεσιν ύστερον έχ τῶν τυχόντων ἀνθρώπων συνοιχισθείσαν;

63 "Ισως οὖν τῶν συνηγόρων αὐτῶ τολμήσει τις εlсар. 16. πείν, μικρόν το πράγμα ποιών, ώς ουδεν αν παρ' ένα άνθρωπον έγένετο τούτων | καὶ οὐκ αἰστυνοῦνται τοιαύτην ἀπολογίαν ποιούμενοι πρὸς ὑμᾶς, ἐφ' ἡ δικαίως αν αποθάνοιεν. εί μεν γαρ δμολογούσι την πατρίδα αὐτὸν ἐκλιπεῖν, τοῦτο συγχωρήσαντες ὑμᾶς ἐώντων διαγνώναι περί τοῦ μεγέθους εί δ΄ δλως μηδέν τούτων πεποίηκεν, οὐ μανία δή που τοῦτο λέγειν, ώς 64 οὐδὲν ἂν γίγνοιτο παρὰ τοῦτον; ἡγοῦμαι δ' ἔγωγε δ άνδρες τουναντίον τούτοις, παρά τοῦτον εἶναι τῆ πόλει την σωτηρίαν. ή γαρ πόλις ολκείται κατά την Ιδίαν έκάστου μοζραν φυλαττομένη. ὅταν οὖν ταύτην ἐφ' ένός τις παρίδη, λέληθεν έαυτον έφ' απάντων τοῦτο πεποιηκώς. καίτοι ράδιόν έστιν ὧ άνδρες, πρὸς τὰς τῶν ἀρχαίων νομοθετῶν διανοίας ἀποβλέψαντας τὴν 65 άλήθειαν εύρειν. έχεινοι γάρ οὐ τῶ μὲν έκατὸν τάλαντα κλέψαντι θάνατον έταξαν, τῷ δὲ δέκα δραγμάς ξλαττον ἐπιτίμιον· οὐδὲ τὸν μὲν μεγάλα ἱεροσυλήσαντα άπέκτεινον, τὸν δὲ μικρά ἐλάττονι τιμωρία ἐκόλαζον. ούδε τον μεν οικέτην αποκτείναντα αργυρίω έζημίουν, τον δε ελεύθερον είργον των νομίμων άλλ' όμοίως έπὶ πᾶσι καὶ τοῖς έλαχίστοις παρανομήμασι δάνατον 66 ωρισαν είναι την ζημίαν. οὐ γάρ πρὸς τὸ ίδιον έκάστοτε έπ' αὐτῶν ἀπέβλεπον τοῦ γεγενημένου πράγματος, οὐδ' ἐντεῦθεν τὸ μέγεθος τῶν ἁμαρτημάτων ἐλάμβανον, άλλ' αὐτὸ ἐσκόπουν τοῦτο, εἰ πέφυκε τὸ ἀδίκημα τοῦτο ἐπὶ πλεῖον ἐλθὸν μέγα βλάπτειν τοὺς άνθρώπους. και γάρ άτοπον άλλως πως περί τούτου έξετάζειν. φέρε γὰρ ὧ ἄνδρες, εἴ τις ἕνα νόμον εἰς

τὸν ἔλεγχον γενέσθαι, ούτοσὶ δὲ διὰ τὸ συνειδέναι έαυτῷ οὐχ ὑπέμεινεν ἀλλ' ἔφυγε. καίτοι ὁ ἄνδρες πολύ δάττον οί Λεωκράτους οικέται καί δεράπαιναι των γενομένων αν τι ήρνήθησαν, η τα μη όντα τοῦ αύτῶν δεσπότου κατεψεύσαντο. χωρίς τοίνυν τούτων 31 cap 10. Λεωκράτης \ (μεν) αναβοήσεται αὐτίκα ώς ιδιώτης ών, καλ ύπὸ τῆς τοῦ ρήτορος καλ συκοφάντου δεινότητος άναρπαζόμενος έγω δ' ήγουμαι πάντας ύμας είδέναι, ότι των μέν δεινών καί συκοφαντείν έπιχειρούντων έργου έστιν αμα τουτο προαιρείσθαι και ζητείν τά χωρία ταῦτα, ἐν οἶς τοὺς παραλογισμοὺς κατὰ τῶν άγωνιζομένων ποιήσονται, των δε δικαίως τάς κρίσεις ένισταμένων καί τοὺς ένόχους ταῖς ἀραῖς ἀκριβῶς ἀποδεικνύντων τάναντία φαίνεσθαι τούτοις ποιούντας, ώσπερ ήμεῖς. ούτωσι δε διαλογίζεσθε περl τούτων 32 παρ' ύμιν αὐτοις. τίνας ἀδύνατον ήν τῆ δεινότητι καλ ταίς παρασκευαίς ταίς του λόγου παραγαγείν; κατά φύσιν τοίνυν βασανιζόμενοι πᾶσαν την άλήθειαν περί πάντων των άδικημάτων έμελλον φράσειν οἱ οἰκέται καὶ αἱ θεράπαιναι. ἀλλὰ τούτους Λεωκράτης παραδοῦναι έφυγε, καὶ ταῦτα οὐκ άλλοτρίους, άλλ' αύτοῦ ὄντας. τίνας δὲ δυνατὸν εἶναι δοχεῖ τοῖς λόγοις ψυχα- 33 γωγήσαι, καλ την ύγρότητα αὐτῶν τοῦ ήθους τοῖς δακρύοις είς έλεον προαγαγέσθαι; τούς δικαστάς. ένταῦθα Λεωκράτης ὁ προδότης τῆς πατρίδος έλήλυθεν, οὐδὲν ἕτερον ἢ φοβούμενος, μὴ ἐκ τῆς αὐτῆς οἰκίας οι τ' έξελέγχοντες τῷ ἔργῷ καὶ ὁ έξελεγχόμενος γένηται. τί γὰο ἔδει προφάσεων ἢ λόγων ἢ σκήψεως; ἁπλοῦν τὸ δίκαιον, βάδιον τὸ άληθές, βραγύς ὁ ἔλεγγος. εἰ μὸν δμολογεί τὰ ἐν τῆ εἰσαγγελία ἀληθῆ καὶ δσια εἶναι, τί οὐ τῆς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίας τυγχάνει; εἰ δὲ μή φησι

ταῦτα ἀληθῆ εἶναι, τί οὐ παραδέδωκε τοὺς οἰκέτας καὶ τὰς θεραπαίνας; προσῆκεν γὰρ τὸν ὑπὲρ προδοσίας κινθυνεύοντα καὶ παραδιδόναι βασανίζειν καὶ μηδένο 35 τῶν ἀκριβεστάτων ἐλέγχων φεύγειν. ἀλλ' οὐδὲν τούτων ἔπραξεν. ἀλλὰ καταμεμαρτυρηκὼς ἑαυτοῦ, ὅτι προδότη ἐστὶν τῆς πατρίδος καὶ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν νόμων ὑμᾶς ἀξιώσει ἐναντία ταῖς αὐτοῦ ὁμολογίαις καὶ μαρτυρίαις ψηφίσασθαι; καὶ πῶς δίκαιόν ἐστι τὸν τὴν ἐξουσίαν τῆς ἀπολογίας αὐτοῦ ἐξ ἄλλων τε πολλῶν καὶ ἐκ τοῦ μὴ δέξασθαι τὰ δίκαια περιηρημένον, τοῦτον ἐᾶσαι ὑμᾶς αὐτοὺς ὑπὲρ τῶν ὁμολογουμένων ἀδικημάτων ἐξαπατῆσαι;

36 Περί μεν οδυ της προκλήσεως και τοῦ ἀδικήματος, ὅτι ὁμολογούμενόν ἐστιν, ἰκανῶς ὑμᾶς ἡγοῦμαι ὧ ἄνcap.11. δρες μεμαθηκέναι ἐν οἶς δὲ καιροῖς καὶ ἡλίκοις κινδύνοις τὴν πόλιν οὖσαν Λεωκράτης προδέδωκεν, ἀναμνῆσαι ὑμᾶς βούλομαι. Καί μοι λαβὲ τὸ ψήφισμα γραμματεῦ τὸ Υπερείδου, καὶ ἀναγίγνωσκε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

37 'Ακούετε τοῦ ψηφίσματος ὧ ἄνδρες, ὅτι τὴν βουλὴν τοὺς πεντακοσίους καταβαίνειν εἰς Πειραιᾶ χρηματιοῦσαν περὶ φυλακῆς τοῦ Πειραιέως ἐν τοῖς ὅπλοις
ἔδοξε, καὶ πράττειν διεσκευασμένην ὅ τι ἂν δοκῆ τῷ
δήμῳ συμφέρον εἶναι. καίτοι ὧ ἄνδρες εἰ οἱ ἀφειμένοι τοῦ στρατεύεσθαι ἔνεκα τοῦ βουλεύεσθαι ὑπὲρ τῆς
πόλεως ἐν τῆ τῶν στρατιωτῶν τάξει διέτριβον, ἄρ'
ὑμῖν δοκοῦσι μικροὶ καὶ οἱ τυχόντες φόβοι τότε τὴν
38 πόλιν κατασχεῖν; ἐν οἶς Λεωκράτης οὐτοσὶ καὶ αὐτὸς
ἐκ τῆς πόλεως ἀποδρὰς ικροὶ καὶ τὰ χρήματα τὰ ὑπάρχοντα ἐξεκόμισε, καὶ ⟨τὰ⟩ ἱερὰ τὰ πατρῷα μετεπέμψατο,

καὶ εἰς τοσοῦτον προδοσίας ἦλθεν, ώστε κατὰ τὴν τούτου προαίρεσιν έρημοι μέν (αν) ήσαν οί νεώ, έρημοι δ' αί φυλακαί τῶν τειχῶν, έξελέλειπτο δ' ή πόλις καί ή χώρα. καίτοι κατ' έκείνους τοὺς χρόνους ὧ ἄνδρες 39 τίς οὐκ ἂν τὴν πόλιν ηλέησεν, οὐ μόνον πολίτης, άλλὰ καλ ξένος έν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις ἐπιδεδημηκώς; τίς δ' ήν ούτως ή μισόδημος τότ' ή μισαθήναιος, δστις αν ατακτον αύτον υπέμεινε ίδειν; ήνίκα ή μεν ήττα καὶ τὸ γεγονὸς πάθος ἀρτίως προσήγγελτο, ὀρθή δ' ήν ή πόλις έπὶ τοῖς συμβεβηκόσιν, αἱ δ' έλπίδες τῆς σωτηρίας τῷ δήμφ ἐν τοῖς ὑπὲρ πεντήκοντ' ἔτη γεγονόσι καθειστήκεσαν, δράν δ' ήν | έπλ μεν των θυ- 40 οῶν γυναϊκας έλευθέρας, περιφόβους κατεπτηχυίας καλ πυνθανομένας, εί ζῶσιν, τὰς μὲν ὑπὲρ ἀνδρός, τὰς δ' ύπεο πατρός, τὰς δ' ὑπεο ἀδελφῶν, ἀναξίως αὑτῶν καλ της πόλεως δρωμένας, των δ' ανδρών τούς τοίς σώμασιν απειρημότας και ταῖς ήλικίαις πρεσβυτέρους καλ ύπὸ τῶν νόμων τοῦ στρατεύεσθαι ἀφειμένους ίδεῖν ήν καθ' όλην την πόλιν τότ' έπι γήρως όδφ περιφθειοομένους, διπλα θαλμάτια έμπεπορπημένους; πολλών 41 δὲ καὶ δεινῶν κατὰ τὴν πόλιν γιγνομένων, καὶ πάντων των πολιτων τὰ μέγιστα ήτυγηκότων, μάλιστ' ἄν τις ήλγησεν και έδάκρυσεν έπι ταϊς της πόλεως συμφοραίς, ήνίχ' δράν ήν τον δημον ψηφισάμενον τους μεν δούλους έλευθέρους, τούς δε ξένους 'Αθηναίους, τούς δ' ἀτίμους ἐπιτίμους δς πρότερον ἐπὶ τῷ αὐτόχθων είναι καὶ έλεύθερος έσεμνύνετο. τοσαύτη δ' 42 ή πόλις έκέχρητο μεταβολή, ώστε πρότερον μέν ύπέρ της των άλλων Ελλήνων έλευθερίας άγωνίζεσθαι, έν δὲ τοῖς τότε χρόνοις ἀγαπᾶν, ἐὰν ὑπὲρ τῆς αὐτῶν σωτηρίας άσφαλῶς δύνηται (δια)κινδυνεῦσαι, καὶ πρόΚαλός γ' ὧ ἄνδρες καὶ ὅσιος ὁ ὅρκος. παρὰ τος τον τοίνυν ἄπαντα πεποίηκε Λεωκράτης. καίτοι πῶς ἄν ἄνθρωπος γένοιτο ἀνοσιώτερος, ἢ μᾶλλον προδότης τῆς πατρίδος; τίνα δ' ἄν τρόπον ὅπλα καταισχύνειέ τις μᾶλλον, ἢ εὶ λαβεῖν μὴ θέλοι καὶ τοὺς πολεμίους ἀμύνασθαι; πῶς δ' οὐ καὶ τὸν παραστάτην καὶ τὴν τάξιν λέλοιπεν ὁ μηδὲ τάξαι τὸ σῶμα παρασχών; 78 ποῦ δ' ὑπὲρ ὁσίων καὶ ἱερῶν ἤμυνεν ἄν ὁ μηδένα κίνδυνον ὑπομείνας; τίνι δ' ἄν τὴν πατρίδα προύδωκε μείζονι προδοσία; τὸ γὰρ τούτου μέρος ἐκλελειμμένη τοῖς πολεμίοις ὑποχείριός ἐστιν. εἶτα τοῦτον οὐκ ἀποκτενεῖτε τὸν ἀπάσαις ταῖς ἀδικίαις ἔνοχον ὅντα; τίνας οὖν τιμωρήσεσθε; τοὺς ἕν τι τούτων ἡμαρτηκότας; ράδιον ἔσται παρ' ὑμῖν ἄρα μεγάλα ἀδικεῖν, εἰ φανεῖσθε ἐπὶ τοῖς μικροῖς μᾶλλον ὀργιζόμενοι.

Καὶ μὴν ὧ ἄνδρες καὶ τοῦθ' ὑμᾶς δεῖ μαθεῖν, ὅτι cap. 19. τὸ συνέχον τὴν δημοκρατίαν δρκος ἐστί. τρία γάρ έστιν έξ ων ή πολιτεία συνέστηκεν, δ άρχων, δ δικαστής, δ ίδιώτης. τούτων τοίνυν ξιαστος ταύτην πίστιν δίδωσιν, ελκότως τούς μεν γαρ ανθρώπους πολλοί ήδη έξαπατήσαντες καὶ διαλαθόντες οὐ μόνον τῶν παρόντων κινδύνων ἀπελύθησαν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἄλλον χρόνον άθφοι των άδικημάτων τούτων είσί τούς δέ θεούς ούτ' αν έπιορχήσας τις λάθοι, ούτ' αν έχφύγοι την απ' αὐτῶν τιμωρίαν, αλλ' εί μη αὐτός, οί παῖδές γε καὶ τὸ γένος ἄπαν [τὸ τοῦ ἐπιορκήσαντος] μεγάλοις 80 απυχήμασι περιπίπτει. διόπερ & ανδρες δικασταί ταύτην πίστιν έδοσαν αύτοῖς έν Πλαταιαῖς πάντες οί Έλληνες, ὅτ' ἔμελλον παραταξάμενοι μάχεσθαι πρὸς την Ξέρξου δύναμιν, οὐ παρ' αύτῶν εύρόντες, άλλὰ μιμησάμενοι τὸν παρ' ὑμῖν εἰθισμένον ὅρχον.

άξιόν έστιν ἀκοῦσαι καὶ γὰρ παλαιῶν ὅντων τῶν τότε πεπραγμένων ὅμως ἔχνος ἔστιν ἐν τοῖς γεγραμμένοις ἰδεῖν τῆς ἐκείνων | ἀρετῆς. Καί μοι ἀναγίνωσε αὐτόν.

ΟΡΚΟΣ. Οὐ ποιήσομαι περὶ πλείονος τὸ ζῆν τῆς 81 ξλευθερίας, οὐδ' ἐγκαταλείψω τοὺς ἡγεμόνας οὔτε ζῶντας οὔτε ἀποθανόντας, ἀλλὰ τοὺς ἐν τῆ μάχη τελευτήσαντας τῶν συμμάχων ἄπαντας θάψω. καὶ κρατήσας τῷ πολέμω τοὺς βαρβάρους, τῶν μὲν μαχεσαμένων ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος πόλεων οὐδεμίαν ἀνάστατον ποιήσω, τὰς δὲ τὰ τοῦ βαρβάρου προελομένας ἀπάσας δεκατεύσω. καὶ τῶν ἱερῶν τῶν ἐμπρησθέντων καὶ καταβληθέντων ὑπὸ τῶν βαρβάρων οὐδὲν ἀνοικοδομήσω παντάπασιν, ἀλλ' ὑπόμνημα τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἐάσω καταλείπεσθαι τῆς τῶν βαρβάρων ἀσεβείας.

Οὕτω τοίνυν ὧ ἄνδρες σφόδρα ἐνέμειναν [ἐν] τούτω 82 πάντες, ὥστε καὶ τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν μεθ' ἑαυτῶν ἔσχον βοηθόν, καὶ πάντων ⟨τῶν⟩ Ἑλλήνων ἀνδρῶν ἀγαθῶν γενομένων πρὸς τὸν κίνδυνον, μάλιστα ἡ πόλις ὑμῶν εὐδοκίμησεν. ὂ καὶ πάντων ἄν εἰη δεινότατον, τοὺς μὲν προγόνους ὑμῶν ἀποθνήσκειν τολμᾶν ὥστε μὴ τὴν πόλιν ἀδοξεῖν, ὑμᾶς δὲ μὴ κολάξειν τοὺς καταισχύναντας αὐτήν, ἀλλὰ περιορᾶν τὴν κοινὴν καὶ μετὰ πολλῶν πόνων συνειλεγμένην εὕκλειαν, ταύτην διὰ τὴν τῶν τοιούτων ἀνδρῶν πονηρίαν καταλυομένην.

Καίτοι ὁ ἄνδρες μόνοις ὑμῖν τῶν Ἑλλήνων οὐκ cap.20. Εστιν οὐδὲν τούτων περιιδεῖν. βούλομαι δὲ μικρὰ τῶν παλαιῶν ὑμῖν διελθεῖν, οἶς παραδείγμασι χρώμενοι καὶ περὶ τῶν ἄλλων βέλτιον βουλεύσεσθε. τοῦτο γὰρ ἔχει μέγιστον ἡ πόλις ὑμῶν ἀγαθόν, ὅτι τῶν καλῶν ἔργων παράδειγμα τοῖς Ἑλλησι γέγονεν.

δσον γὰρ τῷ χρόνῷ πασῶν ἐστιν ἀρχαιοτάτη, τοσοῦτον οί πρόγονοι [ήμῶν] τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἀρετῆ 84 διενηνόγασιν. έπλ Κόδρου γάρ βασιλεύοντος Πελοποννησίοις γενομένης ἀφορίας κατά την χώραν αὐτῶν έδοξε στρατεύειν έπλ την πόλιν ήμων, καλ ήμων τούς προγόνους έξαναστήσαντας κατανείμασθαι την χώραν. καὶ πρώτον μέν εἰς Δελφούς ἀποστείλαντες τὸν θεὸν έπηρώτων, ελ λήψονται τὰς 'Αθήνας' ἀνελόντος δ' αὐτοῖς τοῦ θεοῦ, διότι τὴν πόλιν αίρήσουσιν ἂν μὴ τὸν βασιλέα τὸν 'Αθηναίων [Κόδρον] ἀποκτείνωσιν, 85 έστράτευον έπλ τὰς 'Αθήνας. Κλεόμαντις δὲ τῶν Δελφων τις, πυθόμενος τὸ χρηστήριον, δι' ἀπορρήτων έξήγγειλε τοις 'Αθηναίοις' ούτως [οί πρόγονοι ήμῶν] ώς ξοικε και τούς έξωθεν άνθρώπους εύνους ξχοντες διετέλουν. έμβαλόντων δε των Πελοποννησίων είς την 'Αττικήν, τί ποιοῦσιν [οί πρόγονοι ύμῶν] ἄνδρες δικασταί; οὐ καταλιπόντες τὴν χώραν ὅσπερ Λεωκράτης άχοντο, οὐδ' ἔκδοτον τὴν θρεψαμένην καὶ τὰ ἱερὰ τοῖς πολεμίοις παρέδοσαν, αλλ' όλίγοι όντες κατακλησθέντες [έπολιορχοῦντο καί] διεχαρτέρουν είς την πα-86 τρίδα. καὶ οὕτως ἦσαν [ὧ] ἄνδρες γενναῖοι οἱ τότε βασιλεύοντες, ώστε προηρούντο αποθνήσκειν ύπερ της τῶν ἀργομένων σωτηρίας μᾶλλον ἢ ζῶντες έτέραν μεταλλάξαι τινὰ χώραν. φασίν γοῦν τὸν Κόδρον παραγγείλαντα τοῖς 'Αθηναίοις, προσέχειν ὅταν τελευτήση τον βίον, λαβόντα πτωχικήν στολήν οπως αν απατήση τούς πολεμίους, κατά τὰς πύλας ὑπεκδύντα φούγανα συλλέγειν πρὸ τῆς πόλεως, προσελθόντων δ' αὐτῶ δυοίν ανδρών έχ τοῦ στρατοπέδου και τὰ κατὰ τὴν πόλιν πυνθανομένων, τὸν ἕτερον αὐτῶν ἀποκτεῖναι 87 τῷ δρεπάνῷ παίσαντα τὸν δὲ περιλελειμμένον, παροļ

ξυνθέντα [τῷ Κόδρῷ] καὶ νομίσαντα πτωχὸν εἶναι, σπασάμενον τὸ ξίφος ἀποκτείναι τὸν Κόδρον. τούτων δε γενομένων οι μεν 'Αθηναΐοι κήρυκα πέμψαντες **ηξίουν δουναι τον** βασιλέα θάψαι, λέγοντες αὐτοῖς απασαν την αλήθειαν οί δε Πελοποννήσιοι τοῦτον μέν ἀπέδοσαν, γνόντες δ' ώς οὐκέτι δυνατόν αὐτοῖς την χώραν κατασχείν απεχώρησαν. τῷ δὲ Κλεομάντει τῷ Δελφῷ ἡ πόλις αὐτῷ τε καὶ ἐκγόνοις ἐν πρυτανείφ ἀίδιον σίτησιν ἔδοσαν. ἄρά γ' δμοίως ἐφίλουν | 88 την πατρίδα Λεωκράτει οι τότε βασιλεύοντες, οι γε προηρούντο τούς πολεμίους έξαπατώντες αποθνήσκειν ύπλο αὐτῆς, καὶ τὴν ιδίαν ψυχὴν ἀντὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας άντικαταλλάττεσθαι; τοιγαροῦν μονώτατοι έπώνυμοι της χώρας είσίν, ίσοθέων τιμών τετυγηκότες, είκοτως ύπερ ής γάρ ούτω σφόδρα έσπούδαζον, δικαίως ταύτης καὶ τεθνεῶτες ἐκληρονόμουν. ἀλλὰ Λεω- 89 πράτης οὖτε ζῶν οὖτε τεθνεὼς δικαίως ἂν αὐτῆς μετάσχοι, μονώτατος (δ') αν προσημόντως έξορισθείη της χώρας, ην έγκαταλιπών τοῖς πολεμίοις ἄχετο οὐδε γὰρ καλὸν τὴν αὐτὴν καλύπτειν τοὺς τῆ ἀρετῆ διαφέροντας, καλ τὸν κάκιστον πάντων ἀνθρώπων.

Καίτοι γ' ἐπεχείρησεν εἰπεῖν, ὁ καὶ νῦν ἴσως ἐρεῖ θο αρ. 21.
πρὸς ὑμᾶς, ὡς οὐκ ἄν ποτε ὑπέμεινε τὸν ἀγῶνα τοῦτον συνειδως ἑαυτῷ τοιοῦτόν τι διαπεπραγμένῳ ιώσπερ οὐ πάντας καὶ τοὺς κλέπτοντας καὶ ἰεροσυλοῦντας τούτῷ τῷ τεκμηρίῷ χρωμένους. οὐ γὰρ τοῦ πράγματός ἐστι σημείον, ὡς οὐ πεποιήκασιν, ἀλλὰ τῆς ἀναιδείας ἡν ἔχουσιν. οὐ γὰρ τοῦτο δεῖ λέγειν, ἀλλ' ὡς οὐκ ἐξέπλευσεν, οὐδὲ τὴν πόλιν ἐγκατέλιπεν, οὐδὶ ἐν Μεγάροις κατῷκησε ταῦτά ἐστι τεκμήρια τοῦ πράγματος, 91 ἐπεὶ τό γ' ἐλδεῖν τοῦτον, οἰμαι δεῶν τινα αὐτὸν ἐπ'

αὐτὴν ἀγαγεῖν τὴν τιμωρίαν, ἵν' ἐπειδὴ τὸν εὐκλεᾶ κίνδυνον ἔφυγε, τοῦ ἀκλεοῦς καὶ ἀδόξου θανάτου τύχοι, καὶ οὺς προύδωκε, τούτοις ὑποχείριον αὑτὸν καταστήσειεν. ἐτέρωθι μὲν γὰρ ἀτυχῶν οἴπω δῆλος, εἰ διὰ ταῦτα δίκην δίδωσιν. ἐνταῦθα δὲ παρ' οἶς προὔδωκεν φανερός ἐστιν, ὅτι τῶν αὐτοῦ παρανομηθ² μάτων ὑπέχει [ταύτην] τὴν τιμωρίαν. οἱ γὰρ θεοὶ οὐδὲν πρότερον [ποιοῦσιν], ἢ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων τὴν διάνοιαν παράγουσι. καί μοι δοκοῦσιν τῶν ἀρχαίων τινὲς ποιητῶν ἀσπερ καί μοι δοκοῦσιν τῶν ἀρχαίων τινὲς ποιητῶν τὰδε τὰ ἰαμβεῖα καταλιπεῖν.

δταν γὰρ ὀργὴ δαιμόνων βλάπτη τινά, ρτολοίτου γοῦτ αὐτὸ πρῶτον, ἐξαφαιρεῖται φρενῶν γορικεί τον νοῦν τὸν ἐσθλόν, εἰς δὲ τὴν χείρω τρέπει γνώμην, ῖν εἰδῆ μηδὲν ὧν ἁμαρτάνει.

93 τίς γὰρ οὐ μέμνηται τῶν πρεσβυτέρων ἢ τῶν νεωτέρων οὐκ ἀκήκοε Καλλίστρατον, οὖ θάνατον ἡ πόλις κατέγνω, τοῦτον φυγόντα, καὶ τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἀκούσαντα, ὅτι ἀν ἔλθη ᾿Αθήναζε τεύξεται τῶν νόμων, ἀφικόμενον καὶ ἐπὶ τὸν βωμὸν τῶν δώδεκα θεῶν καταφυγόντα, καὶ οὐδὲν ἦττον ὑπὸ τῆς πόλεως ἀποθανόντα; δικαίως τὸ γὰρ τῶν νόμων τοῖς ἡδικηκόσι τυχεῖν τιμωρίας ἐστίν. ὁ δέ γε θεὸς ὀρθῶς ἀπέδωκε τοῖς ἡδικημένοις κολάσαι τὸν αἴτιον δεινὸν γὰρ ἀν εῖη, εὶ ταὐτὰ σημεῖα τοῖς εὐσεβέσι καὶ τοῖς κακούργοις φαίνοιτο.

94 'Ηγοῦμαι δ' ἔγωγ' ὧ ἄνδρες τὴν τῶν θεῶν ἐπιμέλειαν πάσας μὲν τὰς ἀνθρωπίνας πράξεις ἐπισκοπεῖν, μάλιστα δὲ τὴν περὶ τοὺς γονέας καὶ τοὺς τετελευτηκότας καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς εὐσέβειαν, εἰκότως παρ' ὧν γὰρ τὴν ἀργὴν τοῦ ζῆν εἰλήφαμεν καὶ πλεῖστα άγαθά πεπόνθαμεν, είς τούτους μή δτι άμαρτείν, άλλά μή εὐεργετοῦντας τὸν αύτῶν βίον καταναλῶσαι μέγιστον ασέβημα έστι. λέγεται γοῦν έν Σικελία (εί γαο 95 καὶ μυθωδέστερόν έστιν, άλλ' άρμόσει καὶ νῦν απασι τοῖς νεωτέροις ἀκοῦσαι) ἐκ τῆς Αἴτνης ρύακα πυρὸς γενέσθαι τοῦτον δὲ φεῖν φασιν ἐπί ⟨τε⟩ τὴν ἄλλην χώραν, και δή και πρός πόλιν τινά των έκει κατοικουμένων, τους μεν οὖν άλλους δρμήσαι πρὸς φυγήν, την αύτων σωτηρίαν ζητούντας, ένα δέ τινα των νεωτέρων, δρώντα τὸν πατέρα πρεσβύτερον ὄντα [καλ] ούχλ δυνάμενον άποχωρείν, άλλα έγκαταλαμβανόμενον, άράμενον φέρειν. φορτίου δ' οἶμαι προσγενομένου 96 καλ αύτος έγκατελήφθη. όθεν δή καλ άξιον θεωρήσαι τὸ θεῖον, ὅτι τοῖς ἀνδράσιν τοῖς ἀγαθοῖς εὐμενῶς ἔγει. λέγεται γὰρ κύκλφ | τὸν τόπον ἐκεῖνον περιρρυῆναι τὸ πῦρ καὶ σωθηναι τούτους μόνους, ἀφ' ὧν καὶ τὸ γωρίον έτι καὶ νῦν προσαγορεύεσθαι τῶν εὐσεβῶν χώρον τούς δε ταχείαν την αποχώρησιν ποιησαμένους καλ τούς έαυτων γονέας έγκαταλιπόντας απαντας απολέσθαι. ώστε καὶ ύμᾶς δεῖν τὴν παρὰ (τῶν) δεῶν 97 έγοντας μαρτυρίαν δμογνωμόνως τοῦτον κολάζειν, τὸν απασι τοῖς μεγίστοις ἀδικήμασιν ἔνοχον ὄντα κατὰ τὸ έαυτοῦ μέρος. τοὺς μὲν γὰρ θεοὺς τὰς πατρίους τιμὰς άπεστέρησε, τοὺς δὲ γονέας τοῖς πολεμίοις έγκατέλιπε, τούς δὲ τετελευτηκότας τῶν νομίμων οὐκ εἴασε τυχεῖν.

Καίτοι σκέψασθε ὧ ἄνδρες οὐ γὰρ ἀποστήσομαι 98 το παλαιῶν ἐφ' οἶς γὰρ ἐκεῖνοι ποιοῦντες ἐφιλοτιμοῦντο, ταῦτα δικαίως ἂν ὑμεῖς ἀκούσαντες ἀποδέχοισθε. φασὶ γὰρ Εὔμολπον τὸν Ποσειδῶνος καὶ Χιόνης μετὰ Θρας ταὑτης ἀμφισβητοῦντα, τυχεῖν δὲ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους βασιλεύοντα

έκεινο δ' οὖ ⟨τὸ⟩ πλειστον ἐν κοινῷ μέρος, οὐκ ἔσθ' ἑκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄτερ,

45 προγόνων παλαιὰ θέσμι' ⟨ὅσ⟩τις ἐκβαλει' οὐδ' ἀντ' ἐλάας χρυσέας τε Γοργόνος τρίαιναν ὀρθὴν στᾶσαν ἐν πόλεως βάθροις Εὔμολπος οὐδὲ Θρῆξ ἀναστέψει λεὼς στεφάνοισι, Παλλὰς δ' οὐδαμοῦ τιμήσεται.

50 χρῆσθ', ὧ πολίται, τοις ἐμοις λοχεύμασιν, σώξεσθε, νικᾶτ' · ἀντὶ γὰρ ψυχῆς μιᾶς οὐκ ἔσθ' ὅπως ὑμῖν ἐγὼ οὐ σώσω πόλιν. ὧ πατρίς, είθε πάντες οῖ ναίουσί σε οὕτω φιλοιεν ὡς ἐγώ · καὶ ῥαδίως

50 οἰκοίμεν ἄν σε, κοὐδὲν ἂν πάσχοις κακόν.

101 Ταῦτα ὁ ἄνδρες τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐπαίδευε.
φύσει γὰρ οὐσῶν φιλοτέκνων πασῶν τῶν γυναικῶν,
ταύτην ἐποίησε τὴν πατρίδα μᾶλλον τῶν παίδων φιλοῦσαν, ἐνδεικνύμενος ὅτι εἴπερ αἱ γυναίκες τοῦτο
τολμήσουσι ποιεῖν, τούς γ' ἄνδρας ἀνυπέρβλητόν τινα
δεῖ τὴν εὔνοιαν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἔχειν, καὶ μὴ φεύγειν αὐτὴν ἐγκαταλιπόντας, μηδὲ καταισχύνειν πρὸς
ἄπαντας τοὺς Ἑλληνας, ὥσπερ Λεωκράτης.

102 Βούλομαι δ' ύμιν και των Όμηρου παρασχέσθαι έπων. ούτω γαρ ύπέλαβον ύμων οι πατέρες σπουδαίον είναι ποιητήν, ώστε νόμον έθεντο καθ' έκάστην πεντετηρίδα των Παναθηναίων μόνου των άλλων ποιητών ραψωδείσθαι τὰ ἔπη, ἐπίδειξιν ποιούμενοι πρὸς τοὺς Ἑλληνας, ὅτι τὰ κάλλιστα των ἔργων προηρούντο. είκότως οι μὲν γὰρ νόμοι διὰ τὴν συντομίαν οὐ διδάπουσιν, ἀλλ' ἐπιτάττουσιν ὰ δεί ποιείν, οι δὲ ποιηται μιμούμενοι τὸν ἀνθρώπινον βίον, τὰ κάλλιστα των ἔργων | ἐκλεξάμενοι, μετὰ λόγου και ἀποδείξεως

τοὺς ἀνθρώπους συμπείθουσιν. Έπτωρ γὰρ τοῖς Τρωσὶ 10: παραπελευόμενος ὑπὲρ τῆς πατρίδος τάδ' εἰρηκεν

άλλὰ μάχεσθ' έπι νηυσί διαμπερές. δς δέ κεν ὅμεων βλήμενος ἠὲ τυπείς θάνατον και πότμον ἐπίσπη, τεθνάτω. οὕ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένω περί πάτρης τεθνάμεν ἀλλ' ἄλοχός τε σόη και νήπια τέκνα, και κλῆρος και οἶκος ἀκήρατος, εἴ κεν ᾿Αχαιοί οἴχωνται σὺν νηυσί φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

Tούτων τῶν ἐπῶν ἀκούοντες ὧ ἄνδ φ ες οἱ π φ όγονοι $\frac{10}{\text{can}}$. [ύμῶν], καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ἔργων ζηλοῦντες, οὕτως ἔσχον πρὸς ἀρετήν, ὥστ' οὐ μόνον ὑπὲρ τῆς αὑτῶν πατρίδος, άλλὰ καὶ πάσης (τῆς) Έλλάδος ὡς κοινῆς ⟨πατρίδος⟩ ήθελον ἀποθνήσκειν. οἱ γοῦν [ἐν] Μαραθωνι παραταξάμενοι τοῖς βαρβάροις τὸν έξ ἀπάσης τῆς 'Ασίας στόλον ἐκράτησαν, τοῖς Ιδίοις κινδύνοις κοινην άδειαν απασι τοῖς Ελλησι κτώμενοι, οὐκ ἐπὶ τη δόξη μέγα φρονούντες, άλλ' έπι τῷ ταύτης ἄξια πράττειν, των μεν Ελλήνων προστάτας, των δε βαρβάρων δεσπότας έαυτούς καθιστάντες οὐ γὰρ λόγω την άρετην έπετήδευον, άλλ' έργω πασιν ένεδείχνυντο. τοιγαρούν ούτως ήσαν άνδρες σπουδαίοι και κοινή (20) καλ ιδία οι τότε την πόλιν οικούντες, ώστε τοίς άνδρειοτάτοις Λακεδαιμονίοις έν τοις ξμπροσθεν χρόνοις πολεμοῦσι πρὸς Μεσσηνίους ἀνείλεν ὁ θεός, παρ' ήμων ήγεμόνα λαβείν καὶ νικήσειν τοὺς ἐναντίους. καίτοι εί τοῖν ἀφ' Ἡρακλέους γεγενημένοιν, οἱ ἀεὶ βασιλεύουσιν έν Σπάρτη, τούς παρ' ήμων ήγεμόνας άμείνους δ θεὸς ἔκρινε, πῶς οὐκ ἀνυπέρβλητον χρή την έχεινων ἀρετην νομίζειν; τίς γάρ οὐκ οἶδε τῶν 10 Έλληνων, δτι Τυρταΐον στρατηγόν έλαβον παρά τῆς πόλεως, μεθ' οὖ καὶ τῶν πολεμίων ἐκράτησαν, καὶ LYCURGUS. Ed. minor.

τὴν περὶ τοὺς νέους ἐπιμέλειαν συνετάξαντο, οὐ μόνος εἰς τὸν παρόντα κίνδυνον, ἀλλ' εἰς ἄπαντα τὸν αἰῶνο βουλευσάμενοι καλῶς. κατέλιπεν γὰρ αὐτοῖς ἐλεγεῖο ποιήσας, ὧν ἀκούοντες παιδεύονται πρὸς ἀνδρείαν 107 καὶ περὶ τοὺς ἄλλους ποιητὰς οὐδένα λόγον ἔχοντες, περὶ τοῦτον οὕτω σφόδρα ἐσπουδάκασιν, ὥστε νόμον ἔθεντο, ὅταν ἐν τοῖς ὅπλοις ἐξεστρατευμένοι ὧσι, καλεῖν ἐπὶ τὴν τοῦ βασιλέως σκηνὴν ἀκουσομένους τῶν Τυρταίου ποιημάτων ἄπαντας, νομίζοντες οὕτως ἀν αὐτοὺς μάλιστα πρὸ τῆς πατρίδος ἐθέλειν ἀποθνήσκειν. χρήσιμον δ' ἐστὶ καὶ τούτων ἀκοῦσαι τῶν ἐλεγείων, ἵν' ἐπίστησθε οἶα ποιοῦντες εὐδοκίμουν παρ' ἐκείνοις.

τεθνάμεναι γάο καλὸν ένὶ προμάχοισι πεσόντα άνδο' άγαθόν, περί ή πατρίδι μαρνάμενον. ήν δ' αὐτοῦ προλιπόντα πόλιν καὶ πίονας άγρούς πτωγεύειν πάντων έστ' άνιηρότατον, 5 πλαζόμενον σύν μητρί φίλη και πατρί γέροντι παισί τε σύν μικροῖς κουριδίη τ' ἀλόχω. έχθρὸς μὲν γὰρ τοῖσι μετέσσεται, ούς κεν ἵκηται χοημοσύνη τ' είκων καλ στυγερή πενίη, αίσχύνει δε γένος, κατά δ' άγλαὸν είδος έλέγχει, πασα δ' ατιμίη και κακότης ξπεται. εί δ' ούτως ανδρός τοι αλωμένου ούδεμί ώρη γίγνεται ούτ' αίδως ούτ' οπίσω γένεος, θυμώ γης περί τησδε μαγώμεθα, και περί παίδων θνήσκωμεν ψυχέων μηκέτι φειδόμενοι. 15 | ο νέοι, άλλα μάχεσθε παρ' άλλήλοισι μένοντες, μηδε φυγής αίσχοής ἄρχετε μηδε φόβου, άλλα μέγαν ποιείσθε και άλκιμον έν φρεσι θυμόν,

μηδε φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρνάμενοι.

τούς δε παλαιοτέρους, ών οὐκέτι γούνατ' έλαφρά, μή καταλείποντες φεύγετε, τούς γεραιούς. αίσχρον γάρ δή τοῦτο, μετά προμάχοισι πεσόντα κείσθαι πρόσθε νέων ἄνδρα παλαιότερον, ήδη λευκὸν έχοντα κάρη πολιόν τε γένειον, θυμον αποπνείοντ' άλκιμον έν κονίη, αίματόεντ' αίδοῖα φίλησ' έν γερσίν έγοντα 25 (αίσχρὰ τά γ' ὀφθαλμοῖς καὶ νεμεσητὸν ἰδεῖν) καὶ χρόα γυμνωθέντα. νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν, όφο' έρατης ήβης άγλαὸν άνθος έγη. άνδράσι μεν θηητός ίδεῖν, έρατός δε γυναιξίν ζωὸς ἐών, καλὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσών. 80 άλλά τις εὖ διαβάς μενέτω ποσίν άμφοτέροισιν στηριγθείς έπι γης, γείλος όδουσι δακών.

Καλά γ' ὧ ἄνδρες καὶ χρήσιμα τοις βουλομένοις προσ- 108 έχειν. οὕτω τοίνυν εἶχον πρὸς ἀνδρείαν οἱ τούτων ἀκούοντες, ὥστε πρὸς τὴν πόλιν ἡμῶν περὶ τῆς ἡγεμονίας ἀμφισβητεῖν, εἰκότως τὰ γὰρ κάλλιστα τῶν ἔργων ἀμφοτέροις ἡν κατειργασμένα. οἱ μὲν γὰρ πρόγονοι τοὺς βαρβάρους ἐνίκησαν, οἱ πρῶτοι τῆς ᾿Αττικῆς ἐπέβησαν, καὶ καταφανῆ ἐποίησαν τὴν ἀνδρείαν τοῦ πλούτου καὶ τὴν ἀρετὴν τοῦ πλήθους περιγιγνομένην. Λακεδαιμόνιοι δ' ἐν Θερμοπύλαις παραταξάμενοι, ταῖς μὲν τύχαις οὐχ ὁμοίαις ἐχρήσαντο, τῆ δ' ἀνδρεία πολὺ πάντων διήνεγκαν. τοιγαροῦν ἐπὶ τοῖς 109 ἀνδρεία πολὸ πάντων διήνεγκαν τοιγαροῦν ἐπὶ τοῖς 109 ἀνδρεία καὶ τοῦς Ὠρίοις μαρτύρια ἔστιν ἰδεῖν τῆς ἀρετῆς αὐτῶν ἀναγενοις μέν.

δ ξείν', άγγειλον Λακεδαιμονίοις, ὅτι τῆδε κείμεθα τοῖς κείνων πειθόμενοι νομίμοις, τοῖς δ' ὑμετέροις προγόνοις.

Έλλήνων προμαχούντες 'Αθηναίοι Μαραθώνι χουσοφόρων Μήδων έστόρεσαν δύναμιν.

111 Εὶ ⟨δὲ⟩ μὴ δύνασθε ὑπ' ἐμοῦ διδαχθῆναι, ὃν τρόcap. 30. πον δεί πρός τούς τοιούτους έχειν, σκέψασθε έκείνους τίνα τρόπον ελάμβανον παρ' αὐτῶν τὴν τιμωρίαν. ώσπερ γάρ τὰ καλὰ τῶν ἔργων ἠπίσταντο ἐπιτηδεύειν, ούτω και τὰ πονηρὰ προηροῦντο κολάζειν. ἐκεῖνοι γὰρ ὧ ἄνδρες θεωρήσατε ὡς ὡργίζοντο τοῖς προδόταις, καὶ 112 κοινούς έγθρούς ένόμιζον είναι τῆς πόλεως. Φουνίχου γάρ | άποσφαγέντος νύκτωρ παρά την κρήνην την έν τοῖς οἰσύοις ὑπὸ ᾿Απολλοδώρου καὶ Θρασυβούλου, καὶ τούτων ληφθέντων καὶ εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀποτεθέντων ύπὸ τῶν τοῦ Φρυνίχου φίλων, αἰσθόμενος ὁ δῆμος τὸ γεγονὸς τούς τε είρχθέντας έξήγαγε, καὶ βασάνων γενομένων τὸ πραγμα ἀνέκρινε, καὶ ζητών εύρε τὸν μὲν Φούνιχον προδιδόντα τὴν πόλιν, τοὺς δ' 113 αποκτείναντας αὐτὸν ἀδίκως εἰρχθέντας καὶ ψηφίζεται δ δήμος Κριτίου είπόντος, τὸν μεν νεκρον κρίνειν προδοσίας, καν δόξη προδότης ων έν τη χώρα τεθάφθαι, τά γε όστα αὐτοῦ ἀνορύξαι καὶ ἐξορίσαι ἔξω τῆς ᾿Αττικῆς, ὅπως ἀν μὴ κέηται ἐν τῆ χώρα μηδὲ τὰ όστα τοῦ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν προδιδόντος. ἐψη- 114 φίσαντο δὲ καὶ ἐὰν ἀπολογῶνταί τινες ὑπὲρ τοῦ τετε-λευτηκότος, ἐὰν ἁλῷ [ὁ τεθνηκώς], ἐνόχους εἶναι καὶ τούτους τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις· οὕτως οὐδὲ βοηθεῖν τοῖς τοὺς ἄλλους ἐγκαταλείπουσιν ἡγοῦντο δίκαιον εἶναι, ἀλλ' ὁμοίως ἀν προδοῦναι τὴν πόλιν καὶ τὸν διασώζοντα τὸν προδότην. τοιγαροῦν οὕτω μισοῦντες τοὺς ἀδικοῦντας, καὶ τὰ τοιαῦτα κατ' αὐτῶν ψηφιζόμενοι, ἀσφαλῶς ἐκ τῶν κινδύνων ἀπηλλάττοντο. Λαβὲ δ' αὐτοῖς τὸ ψήφισμα γραμματεῦ, καὶ ἀνάγνωθι.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

'Απούετε & ἄνδρες τούτου τοῦ ψηφίσματος. ἔπειτα 115 έκεῖνοι μὲν τὰ τοῦ προδότου ὀστᾶ ἀνορύξαντες έκ τῆς 'Αττικής έξώρισαν, καὶ τοὺς ἀπολογουμένους ὑπὲρ αὐτοῦ 'Αρίσταρχον καὶ 'Αλεξικλέα ἀπέκτειναν καὶ οὐδ' έν τη χώρα ταφηναι έπετρεψαν ύμεις δ' αὐτὸ τὸ σῶμα τὸ προδεδωκὸς τὴν πόλιν ζῶν καὶ ὑπογείριον ἔγοντες τη ψήφω, ατιμώρητον έασετε; και τοσοῦτόν γ' έσεσθε 116 των προγόνων γείρους, δσον έκεῖνοι μέν τοὺς λόγω μόνον τῷ προδότη βοηθήσαντας ταῖς ἐσχάταις τιμωρίαις μετήλθον, ύμεις δε αὐτὸν τὸν ἔργω καὶ οὐ λόγω τὸν δήμον έγκαταλιπόντα ώς οὐδεν άδικοῦντα άφήσετε: μή δήτα & άνδρες δικασταί τύμιν ούτε πάτριον, άναξίως ύμων αὐτων ψηφίζεσθαι.χ καὶ γὰρ εὶ μὲν εν τι τοιούτον γεγονός ήν ψήφισμα, είχεν άν τις είπειν ώς δι' δργήν μαλλον ή δι' άλήθειαν έποιήσαντο. ὅταν δε παρά πάντων δμοίως είληφότες ὧσι την αὐτην τιμωρίαν, πῶς οὐκ εὕδηλον ὅτι φύσει πᾶσι τοῖς τοιού-

- 117 τοις ἔργοις ἐπολέμουν; Ἰππαρχον γὰρ τὸν Χάρμου, οὐχ ὑπομείναντα τὴν περὶ τῆς προδοσίας ἐν τῷ δήμῷ κρίσιν, ἀλλ' ἔρημον τὸν ἀγῶνα ἐάσαντα, θανάτῷ τοῦτον ζημιώσαντες, ἐπειδὴ τῆς ἀδικίας οὐκ ἔλαβον τὸ σῶμα ὅμηρον, τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἐξ ἀκροπόλεως καθελόντες καὶ συγχωνεύσαντες καὶ ποιήσαντες στήλην, ἐψηφίσαντο εἰς ταύτην ἀναγράφειν τοὺς ἀλειτηρίους καὶ τοὺς προδότας καὶ αὐτὸς ὁ Ἰππαρχος ἐν ταύτη τῆ στήλη ἀναγέγραπται, καὶ οἱ ἄλλοι δὲ προδόται.
- 118 Καί μοι λαβὲ πρῶτον μὲν τὸ ψήφισμα, καθ' ὁ ἡ εἰ-κὼν [τοῦ 'Ιππάρχου τοῦ προδότου] ἔξ ἀκροπόλεως καθηρέθη, ἔπειτα τῆς στήλης τὸ ὑπόγραμμα, καὶ τοὺς ὕστερον προσαναγραφέντας προδότας εἰς ταύτην τὴν στήλην, καὶ ἀναγίγνωσκε γραμματεῦ.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΚΑΙ ΥΠΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΣΤΗΛΗΣ,

- 119 Τ΄ δοκούσιν ύμιν ὧ ἄνδρες; ἆρά γ' όμοίως ύμιν περί τῶν ἀδικούντων γιγνώσκειν, καὶ οὐκ, ἐπειδὴ καὶ τὸ σῶμα οὐκ ἐδύναντο ὑποχείριον τοῦ προδότου λαβεῖν, τὸ μνημεῖον [τοῦ προδότου] ἀνελόντες ταῖς ἐνδεχομέναις τιμωρίαις κολάσαι; οὐχ ὅπως τὸν χαλκοῦν ἀνδριάντα συγχωνεύσειαν, ἀλλ' ἵνα τοῖς ἐπιγιγνομένοις παράδειγμα εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ὡς εἶχον πρὸς τοὺς προδότας καταλίποιεν.
- 120 Λαβὲ δ' αὐτοῖς καὶ τὸ ἔτερον ψήφισμα <τὸ> περὶ τῶν εἰς Δεκέλειαν μεταστάντων, ὅτε ὁ δῆμος ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐπολιορκεῖτο, ὅπως εἰδῶσιν ὅτι περὶ τῶν προδοτῶν οὶ πρόγονοι ὁμοίας καὶ ἀκολούθους ἀλλήλαις τὰς τιμωρίας ἐποιοῦντο. ἀναγίγνωσκε γραμματεῦ.

άγαθά πεπόνθαμεν, είς τούτους μή δτι άμαρτείν, άλλά μή εὐεργετοῦντας τὸν αὑτῶν βίον καταναλῶσαι μέγιστον ασέβημα έστι. λέγεται γοῦν έν Σικελία (εί γαο 95 καὶ μυθωδέστερόν έστιν, άλλ' άρμόσει καὶ νῦν απασι τοῖς νεωτέροις ἀκοῦσαι) ἐκ τῆς Αἴτνης δύακα πυρὸς γενέσθαι τοῦτον δε φείν φασιν έπί (τε) την άλλην γώραν, και δή και πρός πόλιν τινά των έκει κατοικουμένων, τούς μέν οὖν ἄλλους δρμήσαι πρός φυγήν, την αύτων σωτηρίαν ζητοῦντας, ενα δέ τινα των νεωτέρων, δρώντα τὸν πατέρα πρεσβύτερον ὄντα [καλ] ούχλ δυνάμενον ἀποχωρεῖν, άλλὰ έγκαταλαμβανόμενον, άράμενον φέρειν. φορτίου δ' οίμαι προσγενομένου 96 καὶ αὐτὸς έγκατελήφθη. ὅθεν δὴ καὶ ἄξιον θεωρῆσαι τὸ θεῖον, ὅτι τοῖς ἀνδράσιν τοῖς ἀγαθοῖς εὐμενῶς ἔγει. λέγεται γὰο κύκλφ | τὸν τόπον ἐκεῖνον περιρουῆναι τὸ πύο και σωθηναι τούτους μόνους, ἀφ' ὧν και τὸ γωρίον έτι καλ νυν προσαγορεύεσθαι των εύσεβων γῶρον τοὺς δὲ ταγεῖαν τὴν ἀπογώρησιν ποιησαμένους καὶ τοὺς έαυτῶν γονέας έγκαταλιπόντας απαντας ἀπολέσθαι. ώστε καὶ ύμᾶς δεῖν τὴν παρὰ (τῶν) θεῶν 97 ἔχοντας μαρτυρίαν δμογνωμόνως τοῦτον κολάζειν. τὸν απασι τοῖς μεγίστοις ἀδικήμασιν ἔνοχον ὅντα κατὰ τὸ έαυτοῦ μέρος, τοὺς μὲν γὰρ θεοὺς τὰς πατρίους τιμὰς άπεστέρησε, τούς δε γονέας τοῖς πολεμίοις έγκατέλιπε. τούς δε τετελευτηκότας των νομίμων ούκ είασε τυχείν.

Καίτοι σκέψασθε ὧ ἄνδρες οὐ γὰρ ἀποστήσομαι 98 τῶν παλαιῶν έφ' οἶς γὰρ ἐκείνοι ποιοῦντες ἐφιλοτιμοῦντο, ταῦτα δικαίως ἂν ὑμεῖς ἀκούσαντες ἀποδέχοισθε. φασὶ γὰρ Εὕμολπον τὸν Ποσειδῶνος καὶ Χιόνης μετὰ Θραῶν ἐλθεῖν τῆς χώρας ταύτης ἀμφισβητοῦντα, τυχεῖν δὲ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους βασιλεύοντα

δτε ύπερ της δόξης έκεινοι τους αιτίους ούτως έτιμωρούντο, τί ύμας ύπερ της πατρίδος προσήκει ποιείν;

Ίκανὰ μὲν οὖν καὶ ταῦτα τὴν τῶν προγόνων γνῶ-124 ναι διάνοιαν, ώς είγον πρός τούς παρανομούντας είς την πόλιν οὐ μην άλλ' ἔτι βούλομαι τῆς στήλης ἀχοῦσαι ύμας της έν τφ βουλευτηρίω περί των προδοτών καλ των τὸν δημον καταλυόντων τὸ γὰρ μετὰ πολλών παραδειγμάτων διδάσκειν δαδίαν ύμιν την κρίσιν καδίστησι. μετά γάο τούς τριάκοντα οί πατέρες ύμων, πεπονθότες ύπὸ τῶν πολιτῶν, οἶα οὐδεὶς πώποτε τῶν Έλλήνων ήξίωσε, καὶ μόλις εἰς τὴν έαυτῶν κατεληλυθότες, απάσας τας όδους των αδικημάτων ενέφραζαν, πεπειραμένοι και είδότες τὰς ἀρχὰς και τὰς ἐφόδους 125 των τὸν δημον προδιδόντων. ἐψηφίσαντο γὰρ καὶ ὤμοσαν, έάν τις τυραννίδι έπιτιθήται, ή την πόλιν προδιδώ, ή τον δήμον καταλύη, τον αlσθανόμενον καθαρον είναι αποκτείναντα, και κρείττον έδοξεν αυτοίς τούς την αlτίαν έχοντας τεθνάναι μαλλον η πειραθέντας μετά άληθείας αὐτούς δουλεύειν άρχην γάρ οὕτως φοντο δείν ζην τούς πολίτας, ώστε μηδ' είς ύποψίαν έλθειν μηδένα τούτων των αδικημάτων. Καί μοι λαβέ τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

126 Ταῦτα ὁ ἄνδρες ἔγραψαν εἰς τὴν στήλην, καὶ ταύτην ἔστησαν εἰς τὸ βουλευτήριον, ὑπόμνημα τοῖς καθ' ἐκάστην ἡμέραν συνιοῦσι καὶ βουλευομένοις ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ὡς δεῖ πρὸς τοὺς τοιούτους ἔχειν. καὶ διὰ τοῦτο ἄν τις αἴσθηται μόνον μέλλοντας αὐτοὺς τούτων τι ποιεῖν, ἀποκτενεῖν συνώμοσαν, εἰκότως. τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἀδικημάτων ὑστέρας δεῖ τετάχθαι τὰς τιμωρίας, προδοσίας δὲ καὶ δήμου καταλύσεως

προτέρας. εὶ γὰρ προήσεσθε τοῦτον τὸν καιρόν, ἐν ῷ μέλλουσιν ἐκεῖνοι κατὰ τῆς πατρίδος φαῦλόν τι πράττειν, οὐκ ἔστιν ὑμῖν μετὰ ταῦτα, δίκην παρ' αὐτῶν ἀδικούντων λαβεῖν κρείττους γὰρ ἤδη γίγνονται τῆς παρὰ τῶν ἀδικουμένων τιμωρίας.

Ένθυμεϊσθε τοίνυν ὧ ἄνδρες τῆς προνοίας ταύτης καὶ τῶν ἔργων ἀξίως, καὶ μὴ ἐπιλανθάνεσθε ἐν
τῆ ψήφω, οῖων ἀνδρῶν ἔκγονοί ἐστε, ἀλλὰ παρακελεύεσθε ὑμῖν αὐτοῖς, ὅπως ὅμοια ἐκείνοις καὶ ἀκόλουθα ἐν τῆ τήμερον ἡμέρὰ ἐψηφισμένοι ἐκ τοῦ δικαστηρίου ἔξιτε. ὑπομνήματα δ' ἔχετε καὶ παραδείγματα
τῆς ἐκείνων τιμωρίας τὰ ἐν τοῖς περὶ τῶν ἀδικούντων ψηφίσμασιν ὡρισμένα. διομωμόκατε δ' ἐν τῷ
ψηφίσματι τῷ Δημοφάντου, κτενεῖν τὸν τὴν πατρίδα
προδιδόντα καὶ λόγω καὶ ἔργω καὶ χειρὶ καὶ ψήφω.
μὴ γὰρ οἴεσθε τῶν μὲν οὐσιῶν, ὰς ὰν οἱ πρόγονοι |
καταλίπωσι, κληρονόμοι εἶναι, τῶν δ' ὅρκων καὶ τῆς
πίστεως, ἡν δόντες οἱ πατέρες ὑμῶν ὅμηρον τοῖς θεοῖς
τῆς κοινῆς εὐδαιμονίας τῆς πόλεως μετεῖχον, ταύτης
δὲ μὴ κληρονομεῖν.

Οὐ μόνον τοίνυν ἡ πόλις ὑμῶν οὕτως ἔσχεν πρὸς 128 τοὺς προδιδόντας, ἀλλὰ καὶ Λακεδαιμόνιοι. καὶ μή μοι ἀχθεσθῆτε ὧ ἄνδρες, εὶ πολλάκις μέμνημαι τῶν ἀνδρῶν τούτων καλὸν γάρ ἐστ' ἐκ πόλεως εὐνομουμένης περὶ τῶν δικαίων παραδείγματα λαμβάνειν, ⟨ῖν'⟩ ἀσφαλέστερον ἕκαστος ὑμῶν τὴν δικαίαν καὶ τὴν εὕνοκον ψῆφον θῆται. Παυσανίαν γὰρ τὸν βασιλέα ⟨τὸν⟩ αὐτῶν προδιδόντα τῷ Πέρση τὴν Ἑλλάδα λαβόντες, ἐπειδὴ καταφυγὼν ἔφθασεν εἰς τὸ τῆς Χαλκιοίκου [ἰερόν], τὴν θύραν ἀποικοδομήσαντες, καὶ τὴν ὀροφὴν ἀποσκευάσαντες, καὶ κύκλφ περιστρατοπεδεύσαντες, οὐ

101

έκεινο δ' οδ (τὸ) πλείστον έν κοινῶ μέρος, ούκ έσθ' έκούσης της έμης ψυχης άτερ, 45 προγόνων παλαιὰ θέσμι' (δσ)τις έκβαλεῖ. οὐδ' ἀντ' ἐλάας χουσέας τε Γοργόνος τρίαιναν δρθήν στασαν έν πόλεως βάθροις Εύμολπος οὐδε Θοῆξ ἀναστέψει λεώς στεφάνοισι, Παλλάς δ' οὐδαμοῦ τιμήσεται. 50 χρῆσθ', ὧ πολίται, τοῖς ἐμοῖς λοχεύμασιν,

σώζεσθε, νικᾶτ' άντι γὰρ ψυχῆς μιᾶς ούκ έσθ' δπως ύμιν έγω ού σώσω πόλιν. ὧ πατρίς, είθε πάντες οδ ναίουσί σε ούτω φιλοίεν ώς έγώ και φαδίως

55 ολκοιμεν άν σε, κούδεν αν πάσχοις κακόν.

Ταῦτα ὁ ἄνδρες τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐπαίδευε. cap. 25. φύσει γὰρ οὐσῶν φιλοτέκνων πασῶν τῶν γυναικῶν, ταύτην ἐποίησε τὴν πατρίδα μᾶλλον τῶν παίδων φιλοῦσαν, ἐνδεικνύμενος ὅτι εἴπεο αί γυναΐκες τοῦτο τολμήσουσι ποιείν, τούς γ' ἄνδρας άνυπέρβλητόν τινα δεῖ τὴν εὔνοιαν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἔχειν, καὶ μὴ φεύγειν αὐτὴν έγκαταλιπόντας, μηδε καταισχύνειν πρὸς απαντας τους Έλληνας, ώσπερ Λεωκράτης.

102 Βούλομαι δ' ύμιν και των Όμήρου παρασχέσθαι cap. 26. έπῶν. οὕτω γὰρ ὑπέλαβον ὑμῶν οἱ πατέρες σπουδαῖον είναι ποιητήν, ώστε νόμον έθεντο καθ' έκάστην πεντετηρίδα των Παναθηναίων μόνου των άλλων ποιητων **φαψφοδεῖσθαι τὰ ἔπη, ἐπίδειξιν ποιούμενοι πρὸς τούς** Έλληνας, ὅτι τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων προηροῦντο. ελκότως οί μεν γάρ νόμοι διά την συντομίαν οὐ διδάσκουσιν, άλλ' έπιτάττουσιν ἃ δεί ποιείν, οί δὲ ποιηταλ μιμούμενοι τον ανθρώπινον βίον, τα κάλλιστα των έργων | έκλεξάμενοι, μετά λόγου καὶ ἀποδείξεως τοὺς ἀνθρώπους συμπείθουσιν. Εκτωρ γὰρ τοῖς Τρωσί 103 παρακελευόμενος ὑπὲρ τῆς πατρίδος τάδ' εἴρηκεν

άλλὰ μάχεσθ' έπι νηυσί διαμπερές. δς δέ κεν ὕμεων βλήμενος ήὲ τυπείς θάνατον και πότμον ἐπίσπη, τεθνάτω. οὕ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένω περι πάτρης τεθνάμεν ἀλλ' ἄλοχός τε σόη και νήπια τέκνα, και κλῆρος και οἶκος ἀκήρατος, εἴ κεν 'Αχαιοί οἶχωνται σὺν νηυσί φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

Τούτων τῶν ἐπῶν ἀκούοντες ὧ ἄνδρες οἱ πρόγονοι $^{104}_{
m cap, 27}$. [ύμῶν], καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ἔργων ζηλοῦντες, οὕτως έσχον πρός άρετήν, ωστ' οὐ μόνον ύπερ τῆς αύτων πατρίδος, άλλὰ καὶ πάσης (τῆς) Έλλάδος ὡς κοινῆς (πατρίδος) ήθελου ἀποθυήσκειν. οἱ γοῦν [έν] Μαραθωνι παραταξάμενοι τοῖς βαρβάροις τὸν έξ ἀπάσης της 'Ασίας στόλον έκράτησαν, τοις ίδίοις κινδύνοις κοινήν άδειαν απασι τοῖς Ελλησι κτώμενοι, οὐκ έπλ τῆ δόξη μέγα φρονοῦντες, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ταύτης ἄξια πράττειν, των μεν Ελλήνων προστάτας, των δε βαρβάρων δεσπότας έαυτούς καθιστάντες οὐ γὰρ λόγω την άρετην έπετήδευου, άλλ' έργω πασιν ένεδείχνυντο. τοιγαροῦν οὕτως ήσαν ἄνδρες σπουδαῖοι καὶ κοιν $\tilde{\eta}_{\text{cap,28}}^{-105}$ καλ ιδία οι τότε την πόλιν οικούντες, ώστε τοῖς άνδρειοτάτοις Λακεδαιμονίοις έν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις πολεμοῦσι πρὸς Μεσσηνίους ανείλεν δ θεός, παρ' ήμων ήγεμόνα λαβείν και νικήσειν τους έναντίους. καίτοι εί τοῖν ἀφ' 'Ηρακλέους γεγενημένοιν, ος ἀεί βασιλεύουσιν έν Σπάρτη, τούς παρ' ήμων ήγεμόνας άμείνους δ θεὸς ἔκρινε, πῶς οὐκ ἀνυπέρβλητον χρή την έκείνων άρετην νομίζειν; τίς γάρ οὐκ οἶδε τῶν 106 Ελλήνων, δτι Τυρταΐον στρατηγόν έλαβον παρά τῆς πόλεως, μεθ' οδ και των πολεμίων έκράτησαν, και

LYCURGUS. Ed. minor.

την περί τους νέους έπιμέλειαν συνετάξαντο, οὐ μόνοι εἰς τὸν παρόντα κίνδυνον, ἀλλ' εἰς ἄπαντα τὸν αἰῶνα βουλευσάμενοι καλῶς. κατέλιπεν γὰρ αὐτοῖς ἐλεγεῖα ποιήσας, ὧν ἀκούοντες παιδεύονται πρὸς ἀνδρείαν 107 καὶ περὶ τοὺς ἄλλους ποιητὰς οὐδένα λόγον ἔχοντες, περὶ τοῦτον οὕτω σφόδρα ἐσπουδάκασιν, ὥστε νόμον ἔθεντο, ὅταν ἐν τοἰς ὅπλοις ἔξεστρατευμένοι ὡσι, καλείν ἐπὶ τὴν τοῦ βασιλέως σκηνὴν ἀκουσομένους τῶν Τυρταίου ποιημάτων ἄπαντας, νομίζοντες οὕτως ἂν αὐτοὺς μάλιστα πρὸ τῆς πατρίδος ἐθέλειν ἀποθνήσκειν. χρήσιμον δ' ἐστὶ καὶ τούτων ἀκοῦσαι τῶν ἐλεγείων, ἵν' ἐπίστησθε οἶα ποιοῦντες εὐδοκίμουν παρ' ἐκείνοις.

τεθνάμεναι γὰρ καλὸν ἐνὶ προμάχοισι πεσόντα ἄνδρ' ἀγαθόν, περὶ ἡ πατρίδι μαρνάμενον. ἡν δ' αὐτοῦ προλιπόντα πόλιν καὶ πίονας ἀγρούς πτωχεύειν πάντων ἔστ' ἀνιηρότατον, ταισί τε σὺν μητρὶ φίλη καὶ πατρὶ γέροντι παισί τε σὺν μικροῖς κουριδίη τ' ἀλόχω.

έχθοδς μέν γὰο τοίσι μετέσσεται, οῦς κεν ἵκηται χρημοσύνη τ' εἴκων καὶ στυγεοῆ πενίη, αἰσχύνει δὲ γένος, κατὰ δ' ἀγλαὸν εἶδος ἐλέγχει, πᾶσα δ' ἀτιμίη καὶ κακότης ἔπεται.

εί δ' ούτως ἀνδρός τοι ἀλωμένου οὐδεμί' ὥρη γίγνεται ούτ' αίδως ούτ' ὀπίσω γένεος, θυμῷ γῆς περὶ τῆσδε μαχώμεθα, καὶ περὶ παίδων θυήσκωμεν ψυχέων μηκέτι φειδόμενοι.

15 | ὧ νέοι, ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες, μηδὲ φυγῆς αἰσχρῆς ἄρχετε μηδὲ φόβου, ἀλλὰ μέγαν ποιεῖσθε καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θυμόν, μηδὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρνάμενοι. τοὺς δὲ παλαιοτέρους, ὧν οὐκέτι γούνατ' ἐλαφρά, μὴ καταλείποντες φεύγετε, τοὺς γεραιούς. 20 αἰσχρὸν γὰρ δὴ τοῦτο, μετὰ προμάχοισι πεσόντα κεῖσθαι πρόσθε νέων ἄνδρα παλαιότερον, ἤδη λευκὸν ἔχοντα κάρη πολιόν τε γένειον, θυμὸν ἀποπνείοντ' ἄλκιμον ἐν κονίῃ, αἰματόεντ' αἰδοῖα φίλησ' ἐν χερσὶν ἔχοντα 25 (αἰσχρὰ τὰ γ' ὀφθαλμοῖς καὶ νεμεσητὸν ἰδεῖν) καὶ χρόα γυμνωθέντα. νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν, ὄφρ' ἐρατῆς ἤβης ἀγλαὸν ἄνθος ἔχη· ἀνδράσι μὲν θηητὸς ἰδεῖν, ἐρατὸς δὲ γυναιξὶν ζωὸς ἐών, καλὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσών. 80 ἀλλά τις εὖ διαβὰς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισιν στηριγθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὀδοῦσι δακών.

Καλά γ' ὧ ἄνδρες καὶ χρήσιμα τοῖς βουλομένοις προσ- 108 έχειν. οὕτω τοίνυν εἶχον πρὸς ἀνδρείαν οἱ τούτων έχειν. οὕτω τοίνυν εἶχον πρὸς ἀνδρείαν οἱ τούτων ἀκούοντες, ὥστε πρὸς τὴν πόλιν ἡμῶν περὶ τῆς ἡγεμονίας ἀμφισβητεῖν, εἰκότως τὰ γὰρ κάλλιστα τῶν ἔργων ἀμφοτέροις ἡν κατειργασμένα. οἱ μὲν γὰρ πρόγονοι τοὺς βαρβάρους ἐνίκησαν, οἱ πρῶτοι τῆς ᾿Αττικῆς ἐπέβησαν, καὶ καταφανῆ ἐποίησαν τὴν ἀνδρείαν τοῦ πλούτου καὶ τὴν ἀρετὴν τοῦ πλήθους περιγιγνομένην. Λακεδαιμόνιοι δ' ἐν Θερμοπύλαις παραταξάμενοι, ταῖς μὲν τύχαις οὐχ ὁμοίαις ἐχρήσαντο, τῆ δ' ἀνδρεία πολὺ πάντων διήνεγκαν. τοιγαροῦν ἐπὶ τοῖς 109 ἀνδρεία πολὸ πάντων διήνεγκαν τοῦς αλληνας, ἐκείνοις μέν.

δ ξείν', άγγειλον Λακεδαιμονίοις, ὅτι τῆδε κείμεθα τοῖς κείνων πειθόμενοι νομίμοις, τοῖς δ' ὑμετέροις προγόνοις.

Έλλήνων προμαχούντες 'Αθηναίοι Μαραθώνι χρυσοφόρων Μήδων έστόρεσαν δύναμιν.

110 Ταῦτα ὧ ⟨ἄνδρες⟩ 'Αθηναῖοι καὶ μνημονεύεσθαι καλά, καὶ τοῖς πράξασιν ἔπαινος, καὶ τῆ πόλει δόξα ἀείμνηστος. ἀλλ' οὐχ ὁ Λεωκράτης πεποίηκεν, ἀλλ' ἐκὼν τὴν ἐξ ἄπαντος τοῦ τοῦ αἰῶνος συνηθροισμένην τῆ πόλει δόξαν κατήσχυνεν. ἐὰν μὲν οὖν αὐτὸν ἀποκτείνητε, δόξετε πᾶσιν τοῖς "Ελλησι καὶ ὑμεῖς τὰ τοιαῦτα τῶν ἔργων μισεῖν εἰ δὲ μή, καὶ τοὺς προγόνους τῆς παλαιᾶς δόξης ἀποστερήσετε, καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας μεγάλα βλάψετε. οἱ γὰρ ἐκείνους μὴ θαυμάζοντες τοῦτον πειράσονται μιμεῖσθαι, νομίζοντες ἐκεῖνα μὲν παρὰ τοῖς παλαιοῖς εὐδοκιμεῖν, παρ' ὑμῖν δ' ἀναίδειαν καὶ προδοσίαν καὶ δειλίαν κεκρίσθαι κάλλιστον. ✓

111 Εὶ (δὲ) μὴ δύνασθε ὑπ' ἐμοῦ διδαγθῆναι, ὃν τρόсар. 30. πον δεί πρός τούς τοιούτους έχειν, σκέψασθε έκείνους τίνα τρόπον ελάμβανον παρ' αὐτῶν τὴν τιμωρίαν: ώσπερ γάρ τὰ καλὰ τῶν ἔργων ἠπίσταντο ἐπιτηδεύειν, ούτω και τὰ πονηρὰ προηροῦντο κολάζειν. ἐκεῖνοι γὰρ ὧ ἄνδρες θεωρήσατε ὡς ὡργίζοντο τοῖς προδόταις, καὶ 112 χοινούς έχθρούς ένόμιζον είναι τῆς πόλεως. Φρυνίχου γαρ | αποσφαγέντος νύκτωρ παρα την κρήνην την έν τοις οισύοις ύπὸ Απολλοδώρου και Θρασυβούλου, και τούτων ληφθέντων καί είς το δεσμωτήριον αποτεθέντων ύπὸ τῶν τοῦ Φρυνίχου φίλων, αἰσθόμενος ὁ δῆμος τὸ γεγονὸς τούς τε είρχθέντας έξήγαγε, καὶ βασάνων γενομένων τὸ πράγμα ἀνέχρινε, καὶ ζητών εδρε τὸν μὲν Φρύνιχον προδιδόντα τὴν πόλιν, τοὺς δ' 113 αποκτείναντας αὐτὸν ἀδίκως εἰρχθέντας καὶ ψηφίζεται δ δημος Κριτίου είποντος, τὸν μέν νεκρὸν κρίνειν προδοσίας, καν δόξη προδότης ων έν τη χώρα τεθάφθαι, τά γε όστα αὐτοῦ ἀνορύξαι καὶ ἔξορίσαι ἔξω τῆς ᾿Αττικῆς, ὅπως ἀν μὴ κέηται ἐν τῆ χώρα μηδὲ τὰ όστα τοῦ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν προδιδόντος. ἐψη- 114 φίσαντο δὲ καὶ ἐὰν ἀπολογῶνταί τινες ὑπὲρ τοῦ τετε-λευτηκότος, ἐὰν ἀλῷ [ὁ τεθνηκώς], ἐνόχους εἶναι καὶ τούτους τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις· οὕτως οὐδὲ βοηθεῖν τοῖς τοὺς ἄλλους ἐγκαταλείπουσιν ἡγοῦντο δίκαιον εἶναι, ἀλλ' ὁμοίως ἀν προδοῦναι τὴν πόλιν καὶ τὸν διασώζοντα τὸν προδότην. τοιγαροῦν οὕτω μισοῦντες τοὺς ἀδικοῦντας, καὶ τὰ τοιαῦτα κατ' αὐτῶν ψηφιζόμενοι, ἀσφαλῶς ἐκ τῶν κινδύνων ἀπηλλάττοντο. Λαβὲ δ' αὐτοῖς τὸ ψήφισμα γραμματεῦ, καὶ ἀνάγνωθι.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

'Ακούετε & άνδρες τούτου τοῦ ψηφίσματος. ἔπειτα 115 έκεῖνοι μεν τὰ τοῦ προδότου όστα ἀνορύξαντες έκ τῆς Αττικής έξωρισαν, και τούς απολογουμένους ύπερ αὐτοῦ ᾿Αρίσταργον καὶ ᾿Αλεξικλέα ἀπέκτειναν καὶ οὐδ᾽ έν τη χώρα ταφηναι έπέτρεψαν ύμεις δ' αὐτὸ τὸ σῶμα τὸ προδεδωχὸς τὴν πόλιν ζῶν καὶ ὑπογείριον ἔγοντες τῆ ψήφω, ἀτιμώρητον ἐάσετε; καὶ τοσοῦτόν γ' ἔσεσθε 116 των προγόνων γείρους, δσον έκεινοι μέν τούς λόγω μόνον τῷ προδότη βοηθήσαντας ταῖς ἐσχάταις τιμωρίαις μετηλθον, ύμεις δε αὐτὸν τὸν ἔργω καὶ οὐ λόγω τὸν δημον έγκαταλιπόντα ώς οὐδεν αδικοῦντα αφήσετε; μή δητα ὧ ἄνδρες δικασταί ' τύμῖν οὔτε πάτριον, ἀναξίως ύμων αὐτων ψηφίζεσθαι. και γάρ εί μεν εν τι τοιούτον γεγονός ήν ψήφισμα, είχεν άν τις είπειν ώς δι' δργήν μαλλον ή δι' άλήθειαν έποιήσαντο. όταν δε παρά πάντων όμοίως είληφότες ὧσι τὴν αὐτὴν τιμωρίαν, πῶς οὐκ εὕδηλον ὅτι φύσει πᾶσι τοῖς τοιού-

117 τοις ἔργοις ἐπολέμουν; Ἰππαρχον γὰρ τὸν Χάρμου, οὐχ ὑπομείναντα τὴν περὶ τῆς προδοσίας ἐν τῷ δήμῷ κρίσιν, ἀλλ' ἔρημον τὸν ἀγῶνα ἐάσαντα, θανάτῷ τοῦτον ζημιώσαντες, ἐπειδὴ τῆς ἀδικίας οὐκ ἔλαβον τὸ σῶμα ὅμηρον, τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἐξ ἀκροπόλεως καθελόντες καὶ συγχωνεύσαντες καὶ ποιήσαντες στήλην, ἐψηφίσαντο εἰς ταύτην ἀναγράφειν τοὺς ἀλειτηρίους καὶ τοὺς προδότας καὶ αὐτὸς ὁ Ἰππαρχος ἐν ταύτη τῆ στήλη ἀναγέγραπται, καὶ οἱ ἄλλοι δὲ προδόται.

118 Καί μοι λαβὲ πρῶτον μὲν τὸ ψήφισμα, καθ' ὁ ἡ εἰκὼν [τοῦ Ἰππάρχου τοῦ προδότου] ἐξ ἀκροπόλεως καθηρέθη, ἔπειτα τῆς στήλης τὸ ὑπόγραμμα, καὶ τοὺς ὕστερον προσαναγραφέντας προδότας εἰς ταύτην τὴν στήλην, καὶ ἀναγίγνωσκε γραμματεῦ.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΚΑΙ ΥΠΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΣΤΗΛΗΣ

- 119 Τ΄ δοκοῦσιν ὑμῖν ὧ ἄνδρες; ἄρά γ' ὁμοίως ὑμῖν περὶ τῶν ἀδικούντων γιγνώσκειν, καὶ οὐκ, ἐπειδὴ καὶ τὸ σῶμα οὐκ ἐδύναντο ὑποχείριον τοῦ προδότου λαβεῖν, τὸ μνημεῖον [τοῦ προδότου] ἀνελόντες ταῖς ἐνδεχομέναις τιμωρίαις κολάσαι; οὐχ ὅπως τὸν χαλκοῦν ἀνδριάντα συγχωνεύσειαν, ἀλλ' ἵνα τοῖς ἐπιγιγνομένοις παράδειγμα εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ὡς εἶχον πρὸς τοὺς προδότας καταλίποιεν.
- 120 Λαβὲ δ' αὐτοῖς καὶ τὸ ἔτερον ψήφισμα ⟨τὸ⟩ περὶ τῶν εἰς Δεκέλειαν μεταστάντων, ὅτε ὁ δῆμος ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐπολιορκεῖτο, ὅπως εἰδῶσιν ὅτι περὶ τῶν προδοτῶν οἱ πρόγονοι ὁμοίας καὶ ἀκολούθους ἀλλήλαις τὰς τιμωρίας ἐποιοῦντο. ἀναγίγνωσκε γραμματεῦ.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

'Ακούετε ὧ ἄνδρες καὶ τούτου τοῦ | ψηφίσματος, 121 δτι τῶν ἐν τῷ πολέμῷ μεταστάντων εἰς Δεκέλειαν κατέγνωσαν, καὶ ἐψηφίσαντο, ἐάν τις αὐτῶν ἐπανιὼν ἀλίσκηται, ἀπαγαγεῖν 'Αθηναίων τὸν βουλόμενον πρὸς τοὺς θεσμοθέτας, παραλαβόντας δὲ παραδοῦναι τῷ ἐπὶ τοῦ ὀρύγματος. ἔπειτα ἐκεῖνοι μὲν τοὺς ἐν αὐτῆ τῆ χώρα μεταστάντας οὕτως ἐκόλαζον, ὑμεῖς δὲ τὸν ἐκ τῆς πόλεως καὶ τῆς χώρας ἐν τῷ πολέμῷ φυγόντα εἰς 'Ρόδον καὶ προδόντα τὸν δῆμον οὐκ ἀποκτενεῖτε; πῶς οὖν δόξετε ἀπόγονοι εἶναι ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν;

"Αξιον τοίνυν ἀκοῦσαι καὶ <τοῦ> περὶ τοῦ ἐν Σα- 122 λαμῖνι τελευτήσαντος γενομένου ψηφίσματος, ὃν ἡ βουλή, ὅτι λόγω μόνον ἐνεχείρει προδιδόναι τὴν πό-λιν, περιελομένη τοὺς στεφάνους αὐτοχειρὶ ἀπέκτεινεν. γενναῖον δ' ὧ ἄνδρες τὸ ψήφισμα καὶ ἄξιον τῶν ὑμετέρων προγόνων, δικαίως εὐγενεῖς γὰρ οὐ μόνον τὰς ψυχάς, ἀλλὰ καὶ τὰς τῶν ἀδικούντων τιμωρίας ἐκέκτηντο. Χ

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Τί οὖν ὧ ἄνδρες; ἄρά γ' ὑμῖν δοκεῖ βουλομένοις 123 μιμεῖσθαι τοὺς προγόνους πάτριον εἶναι Λεωκράτην μὴ οὐκ ἀποκτεῖναι; ὁπότε γὰρ ἐκεῖνοι τὸν ἀνάστατον τὴν πόλιν οὖσαν λόγφ μόνον προδιδόντα οὕτως ἀπέκειναν, τί ὑμᾶς προσήκει τὸν ἔργφ καὶ οὐ λόγφ τὴν οἰκουμένην ἐκλιπόντα ποιῆσαι; ἄρ' οὐχ ὑπερβαλέσθαι ἐκείνους τῆ τιμωρία; καὶ ὅτ' ἐκεῖνοι τοὺς ἐπιχειρήσαντας τῆς παρὰ τοῦ δήμου σωτηρίας ⟨τὴν πόλιν⟩ ἀποστερεῖν οὕτως ἐκόλασαν, τί ὑμᾶς προσήκει τὸν αὐτοῦ τοῦ δήμου τὴν σωτηρίαν προδόντα ποιῆσαι; καὶ

ότε ύπερ της δόξης έκεινοι τους αlτίους ούτως έτιμωρούντο, τί ύμας ύπερ της πατρίδος προσήκει ποιείν;

Ίκανὰ μὲν οὖν καὶ ταῦτα τὴν τῶν προγόνων γνῶ-124 ναι διάνοιαν, ώς είχον πρός τούς παρανομούντας είς την πόλιν ου μην άλλ' έτι βούλομαι της στήλης άκουσαι ύμᾶς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ περί τῶν προδοτῶν καλ των τον δήμον καταλυόντων το γάρ μετά πολλών παραδειγμάτων διδάσκειν βαδίαν ύμιν την κρίσιν καθίστησι. μετά γάρ τούς τριάκοντα οί πατέρες ύμων, πεπουθότες ύπὸ τῶν πολιτῶν, οἶα οὐδεὶς πώποτε τῶν Έλλήνων ήξίωσε, καὶ μόλις εἰς τὴν έαυτῶν κατεληλυθότες, απάσας τας όδους των αδικημάτων ενέφραξαν, πεπειραμένοι και είδότες τὰς άργας και τὰς ἐφόδους 125 τῶν τὸν δῆμον προδιδόντων. ἐψηφίσαντο γὰρ καὶ ὅμοσαν, έάν τις τυραννίδι έπιτιθηται, ή την πόλιν προδιδώ, ή τὸν δημον καταλύη, τὸν αΙσθανόμενον καθαρου είναι αποκτείναντα, και κρείττον έδοξεν αὐτοίς τούς την αlτίαν έχοντας τεθνάναι μαλλον η πειραθέντας μετά άληθείας αὐτούς δουλεύειν άργην γάρ οὕτως φοντο δείν ζην τούς πολίτας, ώστε μηδ' είς ύποψίαν έλθεῖν μηδένα τούτων τῶν ἀδικημάτων. Καί μοι λαβὲ τὸ ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ.

126 Ταῦτα ὁ ἄνδρες ἔγραψαν εἰς τὴν στήλην, καὶ ταύτην ἔστησαν εἰς τὸ βουλευτήριον, ὑπόμνημα τοῖς καθ' ἐκάστην ἡμέραν συνιοῦσι καὶ βουλευομένοις ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ὡς δεῖ πρὸς τοὺς τοιούτους ἔχειν. καὶ διὰ τοῦτο ἄν τις αἰσθηται μόνον μέλλοντας αὐτοὺς τούτων τι ποιεῖν, ἀποκτενεῖν συνώμοσαν, εἰκότως. τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἀδικημάτων ὑστέρας δεῖ τετάχθαι τὰς τιμωρίας, προδοσίας δὲ καὶ δήμου καταλύσεως

προτέρας. εί γὰρ προήσεσθε τοῦτον τὸν καιρόν, ἐν φ μέλλουσιν έχεινοι κατά της πατρίδος φαυλόν τι πράττειν, ούκ έστιν ύμιν μετά ταῦτα, δίκην παρ' αὐτῶν άδικούντων λαβείν κρείττους γάρ ήδη γίγνονται τῆς παρά των άδικουμένων τιμωρίας.

Ένθυμεϊσθε τοίνυν ὧ ἄνδρες τῆς προνοίας ταύ- 127 cap. 81. της καλ των έργων άξίως, καλ μη έπιλανθάνεσθε έν τη ψήφω, οΐων ανδρών έχγονοί έστε, αλλά παρακελεύεσθε ύμιν αὐτοῖς, ὅπως ὅμοια ἐκείνοις καὶ ἀκόλουδα έν τη τήμερον ήμερα εψηφισμένοι έκ τοῦ δικαστηρίου έξιτε. ὑπομνήματα δ' έχετε καὶ παραδείγματα τῆς ἐκείνων τιμωρίας τὰ ἐν τοῖς περὶ τῶν ἀδικούντων ψηφίσμασιν ώρισμένα. διομωμόχατε δ' έν τῷ ψηφίσματι τῷ Δημοφάντου, ατενείν τὸν τὴν πατρίδα προδιδόντα και λόγφ και έργφ και χειρί και ψήφφ. μή γάρ οἴεσθε τῶν μέν οὐσιῶν, ἃς ἂν οἱ πρόγονοι καταλίπωσι, κληρονόμοι είναι, των δ' δρκων καὶ τῆς πίστεως, ην δόντες οι πατέρες ύμων δμηρον τοις θεοίς της κοινης εὐδαιμονίας της πόλεως μετείχον, ταύτης δε μη κληρονομείν.

Οὐ μόνον τοίνυν ή πόλις ύμῶν οὕτως ἔσχεν πρὸς 128 cap. Se. τούς προδιδόντας, άλλα και Λακεδαιμόνιοι. και μή μοι άγθεσθητε ὁ ἄνδρες, εί πολλάκις μέμνημαι τῶν ἀνδρών τούτων καλόν γάρ έστ' έκ πόλεως εύνομουμένης περί των δικαίων παραδείγματα λαμβάνειν, ζίν'> άσφαλέστερον εκαστος ύμων την δικαίαν και την εύορχον ψήφον θήται. Παυσανίαν γὰρ τὸν βασιλέα (τὸν) αύτῶν προδιδόντα τῷ Πέρση τὴν Ελλάδα λαβόντες, έπειδή καταφυγών έφθασεν είς τὸ τῆς Χαλκιοίκου [ίερον], την θύραν ἀποικοδομήσαντες, καὶ την δοοφην άποσκευάσαντες, καὶ κύκλω περιστρατοπεδεύσαντες, οὐ

129 πρότερον ἀπήλθον πρὶν τῷ λιμῷ ἀπέκτειναν, καὶ πᾶσιν ἐπίσημον ἐποίησαν τὴν τιμωρίαν, ὅτι οὐδ' αἱ παρὰ τῶν θεῶν ἐπικουρίαι τοῖς προδόταις βοηθοῦσιν, εἰκότως οὐδὲν γὰρ πρότερον [ἀδικοῦσιν] ἢ περὶ τοὺς θεοὺς ἀσεβοῦσι, τῶν πατρίων νομίμων αὐτοὺς ἀποστεροῦντες. μέγιστον δὲ τῶν ἐκεῖ [γεγενημένων] τεκμήριόν ἐστιν ὁ μέλλω λέγειν νόμον γὰρ ἔθεντο περὶ ἀπάντων τῶν μὴ 'θελόντων ὑπὲρ τῆς πατρίδος κινδυνεύειν, διαρρήδην λέγοντα ἀποθυήσκειν, εἰς αὐτὸ τοῦτο τὴν τιμωρίαν τάξαντες, εἰς ὁ μάλιστα φοβούμενοι τυγχάνουσι, καὶ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου σωτηρίαν ὑπεύθυνον ἐποίησαν κινδύνῳ μετ' αἰσχύνης. Γνα δ' εἰδῆτε ὅτι οὐ λόγον ἀναπόδεικτον εἰρηκα, ἀλλὰ μετ' ἀληθείας ὑμῖν παραδείγματα, φέρε αὐτοῖς τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ ΔΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.

131 Τοσούτφ δ' ἄν δικαιότερον οὖτος ἀποθάνοι τῶν ἐκ τῶν στρατοπέδων φυγόντων, ὅσον οἱ μὲν εἰς τὴν

πόλιν ήκουσιν, ὡς ὑπὲρ ταύτης μαχούμενοι, ἢ κοινἢ μετὰ τῶν ἄλλων πολιτῶν συνατυχήσοντες, οὐτοσὶ δ' ἐκ τῆς πατρίδος ἔφυγεν, ἰδία τὴν σωτηρίαν ποριζόμενος, οὐδ' ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἐστίας ἀμύνεσθαι τολμήσας, ἀλλὰ μόνος οὖτος τῶν πάντων ἀνθρώπων καὶ τὰ τῆς φύσεως οἰκεῖα καὶ ἀναγκαῖα προδέδωκεν, ἃ καὶ τοἰς ἀλόγοις ζώοις μέγιστα καὶ σπουδαιότατα διείληπται. τὰ γοῦν πετεινὰ ἃ μάλιστα πέφυκε πρὸς τάχος, 1. ἔστιν ἰδεῖν ὑπὲρ τῆς αὐτῶν νεοττιᾶς ἐθέλοντα ἀποθνήσκειν ὅθεν καὶ τῶν ποιητῶν τινες εἰρήκασιν

οὐδ' ἀγρία γὰο ὅρνις, ἢν πλάση δόμον, ἄλλην νεοσσοὺς ἠξίωσεν ἐντεκεῖν.

άλλα Λεωκράτης τοσούτον ύπερβέβληκε δειλία, ώστε 🖎 την πατρίδα τοῖς πολεμίοις έγκατέλιπε. τοιγαροῦν 1. οὐδεμία πόλις αὐτὸν εἴασε παρ' αὑτῆ μετοικεῖν, ἀλλὰ μαλλον των ανδροφόνων ήλαυνεν, είκότως οί μέν γάρ φόνου φεύγοντες είς έτέραν πόλιν μεταστάντες οὐκ έχουσιν έχθρούς τούς ύποδεξαμένους, τοῦτον δὲ τίς αν υποδέξαιτο πόλις; δς γαρ ύπερ της αύτου πατρίδος ούκ έβοήθησεν, ταχύ γ' αν ύπερ της άλλοτρίας κίνδυνόν τιν' ύπομείνειεν. κακοί γάο καί πολίται καί ξένοι καὶ ιδία φίλοι οἱ τοιοῦτοι τῶν ἀνθρώπων εἰσίν, ος των μεν άγαθων των της πόλεως μεθέξουσιν, έν δε ταζε άτυγίαις οὐδε βοηθείας άξιώσουσι. καίτοι τὸν 1: ύπὸ τῶν μηδὲν | ἀδικουμένων μισούμενον καὶ ἐξελαυνόμενον, τί δει παθείν ύφ' ύμων των τὰ δεινότατα πεπουθότων; ἄρ' οὐ τῆς ἐσχάτης τιμωρίας τυγχάνειν; καλ μην ὧ ἄνδρες τῶν πώποτε προδοτῶν δικαιότατ' αν Λεωχράτης, εί τις μείζων είη τιμωρία θανάτου, ταύτην υπόσχοι. οι μέν γὰρ ἄλλοι προδόται, μέλλοντες άδικείν δταν ληφθώσι, τιμωρίαν ύπέχουσιν ούτος δε

μόνος διαπεπραγμένος ὅπερ ἐπεχείρησε, τὴν πόλιν ἐγκαταλιπὼν κρίνεται.

135 Θαυμάζω δὲ καὶ τῶν συνηγορεῖν αὐτῷ μελλόντων, διὰ τί ποτε τοῦτον ἀξιώσουσιν ἀποφυγεῖν. πότερον διὰ τὴν πρὸς αὐτοὺς φιλίαν; ἀλλ' ἔμοιγε δοκοῦσι δικαίως οὐκ ἄν χάριτος τυχεῖν, ἀλλ' ἀποθανεῖν, ὅτι χρῆσθαι τούτῷ τολμῶσι. πρὶν μὲν γὰρ τοῦτο πρᾶξαι Λεωκράτην, ἄδηλον ἡν ὁποῖοί τινες ὅντες ἐτύγχανον, νῦν δὲ πᾶσιν φανερὸν ὅτι τοῖς αὐτοῖς ἤθεσι χρώμενοι τὴν πρὸς τοῦτον φιλίαν διαφυλάττουσιν, ὥστε πολὺ πρότερον ὑπὲρ αὐτῶν αὐτοῖς ἐστιν ἀπολογητέον, ἢ τοῦτον παρ' ὑμῶν ἔξαιτητέον.

136 'Ηγοῦμαι δ' ἔγωγε καὶ τὸν πατέρα αὐτῷ τὸν τετελευτηκότα, εἴ τις ἄρ' ἔστιν αἴσθησις τοῖς ἐκεῖ περὶ
τῶν ἐνθάδε γιγνομένων, ἀπάντων ἄν χαλεπώτατον
γενέσθαι δικαστήν, οὖ τὴν χαλκῆν εἰκόνα ἔκδοτον
κατέλιπε τοῖς πολεμίοις ἐν τῷ τοῦ Διὸς ⟨τοῦ⟩ σωτῆρος ἱεροσυλῆσαι καὶ αἰκίσασθαι, καὶ ἢν ἐκεῖνος ἔστησε
μνημεῖον τῆς αὐτοῦ μετριότητος, ταύτην αὐτὸς ἐπονείδιστον ἐποίησε· τοιούτου γὰρ υἰοῦ πατὴρ προσα-

187 γορεύεται. διὸ καὶ πολλοί μοι προσεληλύθασιν ὧ ἄνδρες ἐρωτῶντες, διὰ τί οὐκ ἐνέγραψα τοῦτο εἰς τὴν
εἰσαγγελίαν, προδεδωκέναι τὴν εἰκόνα τὴν τοῦ πατρός,
τὴν ἐν τῷ τοῦ Διὸς τοῦ σωτῆρος ἀνακειμένην. ἐγὰ
δ' ὧ ἄνδρες οὐκ ἡγνόουν τοῦτο τἀδίκημ' ἄξιον ⟨δν⟩
τῆς μεγίστης τιμωρίας, ἀλλ' οὐχ ἡγούμην δεῖν περὶ
προδοσίας τοῦτον κρίνων ὄνομα Διὸς σωτῆρος ἐπιγράψαι πρὸς τὴν εἰσαγγελίαν.

'Εκπέπληγμαι δε μάλιστα έπι τοις μήτε γένει μήτε μη κα μηδεν προσήκουσι, μισθοῦ δε συναπολογουμέκει τοις κρινομένοις, ει λελήθασιν υμᾶς τῆς έσχά-

της ὀορῆς δικαίως ἄν τυγχάνοντες. τὸ γὰρ ὑπὲρ τῶν ἀδικησάντων ἀπολογείσθαι τεκμήριόν ἐστιν ὅτι καὶ τῶν πεπραγμένων τοῖς τοιούτοις ἄν μετάσχοιεν. οὐ γὰρ δεί καθ' ὑμῶν γεγενῆσθαι δεινόν, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῆς δημοκρατίας.

Καίτοι τινές αὐτῶν οὐκέτι τοῖς λόγοις ὑμᾶς παρα- 189 κρούσασθαι ζητοῦσιν, άλλ' ήδη ταῖς αύτῶν λητουργίαις έξαιτεῖσθαι τοὺς πρινομένους ἀξιοῦσιν ἐφ' οἶς έγωγε καὶ μάλιστ' άγανακτῶ, εἰς γὰρ τὸν ἴδιον οἶκον αὐτὰς περιποιησάμενοι, κοινάς χάριτας ύμᾶς ἀπαιτοῦσιν. οὐ γὰρ εἴ τις ἱπποτρόφηκεν, ἢ κεγορήγηκε λαμπρώς, η των άλλων των τοιούτων τι δεδαπάνηκεν, άξιος έστιν παρ' ύμῶν τινος χάριτος (ἐπὶ τούτοις γάρ αὐτὸς μόνος στεφανοῦται, τοὺς ἄλλους οὐδὲν ώφελων), άλλ' εί τις τετριηράρχηκε λαμπρώς, ή τείχη τη πατρίδι περιέβαλεν, η πρός την κοινην σωτηρίαν έχ τῶν ἰδίων συνευπόρησε ταῦτα γάρ ἐστι κοινῶς 140 ύπερ ύμων απάντων, και έν μεν τούτοις έστιν ίδειν την άρετην των έπιδεδωκότων, έν έκείνοις δε την εύπορίαν των δεδαπανηκότων. ήγουμαι δ' έγωγε οὐδέν' ούτω μεγάλα την πόλιν εὐεργετηκέναι, ωστ' έξαίρετον [ἀξιοῦν] λαμβάνειν ἂν χάριν τὴν κατὰ τῶν προδιδόντων τιμωρίαν, οὐδ' οὕτως ἀνόητον ὥστε φιλοτιμεῖσθαι μέν πρός την πόλιν, τούτω δε βοηθείν ος αὐτοῦ πρώτου τάς φιλοτιμίας ήφάνισεν εί μή νή Δία μή ταὐτά τῆ πατρίδι και τούτοις έστι συμφέροντα.

Έχοῆν μεν οὖν ὧ ἄνδρες, εἰ καὶ περὶ οὐδενὸς ἄλ- cap. 36. Λου νόμιμόν ἐστι παϊδας καὶ γυναϊκας παρακαθισαμένους ἑαυτοῖς τοὺς δικαστὰς δικάζειν, ἀλλ' οὖν περὶ προδοσίας γε κρίνοντας οὕτως ὅσιον εἶναι τοῦτο πράττειν, ὅπως ὁπόσοι τοῦ κινδύνου μετεῖχον ἐν ὀφθαλ-

μοῖς ὄντες, [καὶ ὁρώμενοι] καὶ ἀναμιμνήσκοντες ὅτι τοῦ κοινοῦ παρὰ πᾶσιν έλέου οὐκ | ήξιώθησαν, πικροτέρας τὰς γνώσεις κατὰ τοῦ ἀδικοῦντος παρεσκεύαζον. έπειδή δ' οὐ νόμιμον οὐδ' είθισμένον έστίν, άλλ' άναγκαῖον ὑμᾶς ὑπὲρ ἐκείνων δικάζειν, τιμωρησάμενοι γοῦν Λεωκράτη καὶ ἀποκτείναντες αὐτόν, ἀπαγγείλατε τοις ύμετέροις αὐτῶν παισίν καὶ γυναιξίν, ὅτι ὑπογείριον λαβόντες τὸν προδότην αὐτῶν ἐτιμωρήσασθε. 142 καὶ γὰο δεινὸν καὶ σχέτλιον, ὅταν νομίζη δεῖν Δεωκράτης ίσον έχειν δ φυγών έν τη των μεινάντων πόλει, καὶ ὁ μὴ κινδυνεύσας ἐν τῆ τῶν παραταξαμένων, καὶ ὁ μὴ διαφυλάξας ἐν τῆ τῶν σωσάντων, ἀλλ' ήκη ίερων δυσιών άγορας νόμων πολιτείας μεθέξων. ύπερ ων του μη καταλυθήναι γίλιοι των ύμετέρων πολιτών [έν Χαιρωνεία] έτελεύτησαν καλ δημοσία αὐτούς ή πόλις έθαψαν ών ούτος ούδε τὰ έλεγεῖα τὰ έπιγεγοαμμένα τοῖς μυημείοις έπανιὼν εἰς τὴν πόλιν ήδεσθη, άλλ' ούτως άναιδως έν τοις δφθαλμοίς των πευθησάντων τὰς ἐκείνων συμφορὰς ἡγεῖται δεῖν ἀνα-143 στρέφεσθαι. καὶ αὐτίκα μάλ' ὑμᾶς ἀξιώσει ἀκούειν αὐτοῦ ἀπολογουμένου κατὰ τοὺς νόμους ὑμεῖς δ' έρωτατε αὐτὸν ποίους; οθς έγκαταλιπών ώγετο. καλ έᾶσαι αὐτὸν οἰκεῖν ἐν τοῖς τείγεσι τῆς πατρίδος ποίοις; ὰ μόνος τῶν πολιτῶν οὐ συνδιεφύλαξε. καὶ ἐπικαλέσεται τούς θεούς σώσοντας αύτον έχ των χινδύνων. τίνας; ούχ ὧν τούς νεώς καὶ τὰ εδη καὶ τὰ τεμένη προύδωκε; και δεήσεται και ίκετεύσει έλεῆσαι αὐτόν. τίνων; ούχ οίς τὸν αὐτὸν ἔρανον είς τὴν σωτηρίαν είσενεγκεῖν οὐκ ἐτόλμησε; Ροδίους Ικετευέτω τὴν γὰο άσφάλειαν έν τη έκείνων πόλει μαλλον η έν τη έαυ-144 τοῦ πατρίδι ἐνόμισεν εἶναι. Ποία δ' ἡλικία δικαίως

αν τούτον έλεήσειε; πότερον ή των πρεσβυτέρων; αλλ' οὐδε γηροτροφηθηναι, οὐδ' εν ελευθέρω (τω) εδάφει τῆς πατρίδος αὐτοῖς ταφῆναι τὸ καθ' αύτὸν μέρος παρέδωκεν. άλλ' ή των νεωτέρων; καλ τίς ζάν λάναμνησθείς των ήλικιωτων των [έν Χαιρωνεία] έαυτω συμπαραταξαμένων και των κινδύνων των αύτων μετασχόντων, σώσειεν τὸν τὰς ἐκείνων θήκας προδεδωκότα, καὶ τῆ αὐτῆ ψήφω τῶν μὲν ὑπὲρ τῆς έλευθερίας τελευτησάντων παράνοιαν καταγνοίη, τὸν δ' έγκαταλιπόντα την πατρίδα ώς εὖ φρονοῦντα ἀθῷον άφείη; έξουσίαν ἄρα δώσετε (τῷ) βουλομένω, καὶ 145 λόγφ καὶ ἔργφ τὸν δῆμον καὶ ὑμᾶς κακῶς ποιεῖν. οὐ γάρ μόνον [νῦν] οι φεύγοντες κατέρχονται, ὅταν δ έγκαταλιπών την πόλιν, καὶ φυγην αὐτὸς έαυτοῦ καταγνούς, καὶ οἰκήσας ἐν Μεγάροις ἐπὶ προστάτου πλείω πέντ' ἢ εξ ἔτη, ἐν τῆ χώρα καὶ ἐν τῆ πόλει ⟨νῦν⟩ άναστρέφηται, άλλὰ καὶ ὁ μηλόβοτον τὴν 'Αττικὴν άνεϊναι φανερά τη ψήφω καταψηφισάμενος, οδτος έν ταύτη τη γώρα σύνοικος ύμων γίγνεται.

Βούλομαι δ' έτι βραχέα πρὸς ὑμᾶς εἰπὼν καταβῆ- 146 ναι, καὶ τὸ ψήφισμα τοῦ δήμου παρασχόμενος, δ περὶ εὐσεβείας ἐποιήσατο χρήσιμον γὰρ ὑμῖν ἐστι τοῖς μέλλουσι τὴν ψῆφον φέρειν. Καί μοι λέγε αὐτό.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

'Εγὰ τοίνυν μηνύω τὸν ἀφανίζοντα ταῦτα πάντα πρὸς ὑμᾶς τοὺς κυρίους ὄντας κολάσαι, ὑμέτερον δ' ἐστὶ καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ὑπὲρ τῶν θεῶν τιμωρήσασθαι Λεωκράτην. τὰ γὰρ ἀδικήματα, ἔως μὲν ἂν ἡ ἄκριτα, παρὰ τοῖς πράξασίν ἐστιν, ἐπειδὰν δὲ κρίσις γένηται, παρὰ τοῖς μὴ δικαίως ἐπεξελθοῦσιν. εὖ δ' ἴστε ὧ ἄν-

δρες, ότι νῦν κρύβδην ψηφιζόμενος εκαστος ύμων φα-147 νεράν ποιήσει την αύτοῦ διάνοιαν τοῖς θεοῖς. ηγοῦμαι δ' ὧ ἄνδρες ὑπὲρ ἀπάντων τῶν μεγίστων καὶ δεινοτάτων άδικημάτων μίαν ύμᾶς ψῆφον έν τῆ τήμερον ημέρα φέρειν, οίς απασιν ενοχον όντα Λεωκράτην έστιν ίδειν, προδοσίας μεν δτι την πόλιν έγκαταλιπών τοῖς πολεμίοις ὑποχείριον ἐποίησε, δήμου δὲ καταλύσεως ότι ούχ υπέμεινε τον υπέρ της έλευθερίας κίνδυνον, ἀσεβείας δ' ὅτι τοῦ τὰ τεμένη τέμνεσθαι καὶ τούς νεώς | κατασκάπτεσθαι τὸ καθ' έαυτὸν γέγονεν αίτιος, τοχέων δε κακώσεως τὰ μνημεῖα αὐτῶν ἀφανίζων και των νομίμων αποστερών, λιποταξίου δε και άστρατείας οὐ παρασχών τὸ σῶμα τάξαι τοῖς στρατη-148 γοῖς. ἔπειτα τούτου τις ἀποψηφιεῖται, καὶ συγγνώμην έξει των κατά προαίρεσιν άδικημάτων; και τίς ούτως έστιν ανόητος, ώστε τοῦτον σφίζων την έαυτοῦ σωτηρίαν προέσθαι τοῖς έγκαταλιπεῖν βουλομένοις, καὶ τοῦτον έλεήσας αὐτὸς ἀνηλέητος ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀπολέσθαι προαιρήσεται, καὶ τῷ προδότη τῆς πατρίδος χάριν θέμενος ύπεύθυνος είναι τῆ παρά τῶν θεῶν τιμωρία;

149 'Εγὰ μὲν οὖν καὶ τῆ πατρίδι βοηθῶν καὶ τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς νόμοις, ἀποδέδωκα τὸν ἀγῶνα ὀρθῶς καὶ δικαίως, οὕτε τὸν ἄλλον τούτου βίον διαβαλών, οὕτ' ἔξω τοῦ πράγματος οὐδὲν κατηγορήσας ὑμῶν δ' ἔκαστον χρὴ νομίζειν τὸν Αεωκράτους ἀποψηφιζόμενον θάνατον τῆς πατρίδος καὶ ἀνδραποδισμὸν καταψηφίζεσθαι, καὶ δυοῖν καδίσκοιν κειμένοιν τὸν μὲν προδοσίας, τὸν δὲ σωτηρίας εἶναι, καὶ τὰς ψήφους φέρεσθαι τὰς μὲν ὑπὲρ ἀναστάσεως τῆς πατρίδος, τὰς δ' ὑπὲρ ἀσφαλείας καὶ τῆς ἐν τῆ πόλει εὐδαιμονίας.

έὰν μὲν Αεωκράτην ἀπολύσητε, προδιδόναι τὴν πόλιν 150 καὶ τὰ ἱερὰ καὶ τὰς ναῦς ψηφιεῖσθε ἐὰν δὲ τοῦτον ἀποκτείνητε, διαφυλάττειν καὶ σώζειν τὴν πατρίδα καὶ τὰς προσόδους καὶ τὴν εὐδαιμονίαν παρακελεύσεσθε. νομίζοντες οὖν ὧ ⟨ἄνδρες⟩ ᾿Αθηναῖοι, ἱκετεύειν ὑμῶν τὴν χώραν καὶ τὰ δένδρα, δεῖσθαι τοὺς λιμένας τὰ νεώρια τὰ τείχη τῆς πόλεως, ἀξιοῦν δὲ καὶ τοὺς νεὼς καὶ τὰ ἱερὰ βοηθεῖν αὐτοῖς, παράδειγμα ποιήσατε Λεωκράτη, ἀναμνησθέντες τῶν κατηγορημένων, ὅτι οὐ πλέον ἰσχύει παρ᾽ ὑμῖν ἔλεος οὐδὲ δάκρυα τῆς ὑπὲρ τῶν νόμων καὶ τοῦ δήμου τιμωρίας.

Index

nominum et rerum memorabilium.

A

("Αγλαυρος 77.) άγορά 5 (είς τὴν ἀγ. ἐμβάλλειν). 51. 142 (άγορᾶς μετέχειν). 'Αδείμαντος Corinthius 70. 'Αθηνᾶ 1. 17 (ἡ Σώτειρα). 26.75. 'Αθῆναι 26. 84 bis. 'Αθήναζε 93. ໄດ້ອີກຸ່ນກູ_້ອີຣັນ 19. 21. 'Αθηναίος 16. 27. 41. 56. 84. 85. 86. 87. (109). 121. & ανδοες 'Αθ. 1. 5. 15. 16. 51. **110**. 150. άθληταί 51. Αίγινῆται 70. Αΐτνη 95. άπρόπολις 17. 117. 118. άπτή 17 bis. 55. 'Αλέξανδρος Amyntae f. Macedonum rex 71. Αλεξικλής 115. 'Αμύντας Leocratis affinis 22 sqq. "Ανδρος 42. 'Αντιγένης Ξυπεταιών 22. 'Απολλόδωρος Phrynichi occisor άραί (in contione) 31. "Αρειος πάγος: τὸ ἐν 'Α. π. συνέδριον 12. ή έν 'Α. π. βουλή 52. ("Aoης v. 'Eνυάλιος.) Αρίσταρχος 115. δ ἄρχων de quolibet magistratu ἀσέβεια crimen 147.

Ασία 42. 62. 72 sq. 104. ἀστράτεια crimen 147. τὸ ἄστν τῆς πόλεως opp. Piraeeus 18. ἄτιμοι 41. 'Αττική 85. 108. 113. 115. 145. (Αὐξώ 77.) Αὐτόλυκος Ατεοραgita 53. αὐτόνομος 73. αὐτοχειρὶ ἀποκτείνειν 122. αὐτόχθων 41. (100 v. 8 Eurip.). (Αχαιοί 103 Hom.). 'Αχαρνεύς 23.

\boldsymbol{B}

(βάρβαφος Persarum rex 81.) βάρβαφοι 42. 70. 72 sq. (81.) 104. 108. βασανίζειν 28 sqq. 32. 34. βάσανοι 112. βασιλεύς Persarum rex 24. Atheniensium rex Codrus 84. 87, cf. βασιλεύειν 84. 86. 88. 98. Lacedaemoniorum 107. 128, cf. βασιλεύειν 105. Βοιωτία 47. βουλευτήριου 124. 126. ή βουλή οἱ πεντακόσιοι 37, cf. 122. (80). ἡ ἐν ᾿Αρείφ πάγφ βουλή 52.

βωμός τῶν δώδεκα θεῶν 93.

 \boldsymbol{r}

γην και ύδως αίτειν 71. (Γοργώ χουσέα 100 v. 46 Eurip.) γραμματείον: ληξιαρχικόν γρ. 76. γραμματεύς qui in iudicio re-

citat 36. 77. 114. 118. 120. γραφή παρανόμων 7. ΰβρεως 74.

(δεκατεύειν 81.) **⊿εκέλεια 120** sq. Δελφός 87. Δελφοί 84 sq. 93. 99 **δεσμωτή**ριον 112. Δημοφάντου ψήφισμα (Andocid. I, 96 sqq.) 127. **δώδεκ**α θεοί 93 (v. βωμός).

\boldsymbol{E}

έδη deorum 1. 143. Elonvis meretrix 17. είσαγγελία 5. 30. 34. 137 bis. είσαγγέλλειν 1. 29. 55. Έπτως 103. έλεγεῖα 106, 107, 142, **Ελλάς** 50 sq. 73, 81, 104, 128. Ellyves 12. 14. 42 et pass. ('Ενυάλιος "Αρης 77.) **ἐξόμνυσθ**αι 20. έξορίζειν (cadaver) έξω τῆς 'Αττικής 113 cf. 115. 89. 'Επίδανοος 42. έπιδιδόναι 140. ἐπίτιμοι (ἔντ. codd.) 41. žun hexametris constans carmen 102, 104. έπώνυμοι 88. έρανος 22. metaphor. 143. **ἐἐρεχθεύς** Ath. rex 98. έταίρα 17. 55. 'Ετεόνικος Laced. 70. Εύμολπος Neptuni f. 98. (100 v. 48 Eurip.) Εύριπίδης poeta 100. έπ' Εύουμέδοντι pugna 72. Εὐφώπη 73.

Εὐσεβῶν χῶρος 96. ξφηβοι 76.

\boldsymbol{z}

Ζεύς (77.) ὁ Σωτής 17. 136 sq. νη ⊿ία 140.

(Ήγεμόνη 77.) "Ηπειρος 26. Hoanling 105. ήρία 109 (δρίοις codd.). ήρωες 1.

(Θαλλώ 77.) Θεομοπύλαι 108. θεσμοθέται 121. (θεσμοί 77. θέσμια 100 ₹. 45 Eurip.) Θράπες 98. (Θρήξ 100 v. 48 Eurip.) Θοασύβουλος Phrynichi occisor 112.

I.

*ໄ*αμβεία 92. 100. ίερον: ἱερὰ πατρῶα Leocratis **25. 38. 56.** "Ιππαρχος Charmi f. 117 sq.

K

καδίσκω δύο in iudiciis 149. πάπωσις γονέων (τοπέων) 147. Kallistoatos orator 93. πατάλυσις δήμου crimen 126.147. Κέως 42. Knousos pater Praxitheae 98. 100. Κιλικία 72. Κλεόμαντις Delphus 85. 87. Κλεοπάτρα Alexandri M. soror Κόδρος Ath. rex 84. 86 sq. Κορίνθιοι 70. Κόρινθος 26. κρήνη ή έν τοῖς οἰσύοις Ath. 112.

Κριτίας (XXX vir) 113. Κυανέαι insulae 73.

1

Ααπεδαιμόνιοι 42. 61. 70. 105. 108. (109). 128. λέμβος 17. Λευπάς 26. Λεωπφάτης 1 et pass. λητουφγία 139. ληξιαφχικόν γφαμματεΐον 76. λιποταξίου crimen 147. Λυσικλής (trapezita) 23.

M

Μακεδόνες 42.
Μαραθών 104. (109).
Μέγαρα 21. 23. 25 sq. 56. 58. 90. 145.
Μεγαρεύς, -εῖς 21. 25.
Μενέλαος ὁ πρεσβεύσας πρὸς βασιλέα 24.
Μεσσήνη 62.
Μεσσήνιοι 105.
μετοικεῖν 21. 133. (Μῆδοι 109.)
μηλόβοτον ἀνεῖναι τὴν ᾿Αττικήν 145.
Μητορον Αthenis 66.

\boldsymbol{N}

νεώρια 59. 150. νόμιμα 25 sq. (109). πατρῷα 59, de mortuorum religione ut vid., cf. 97. 147. πάτρια (de deorum religionibus) 129. εἴογειν τῶν νο⟨μί⟩μων 65. νομοθέται ἀρχαῖοι (Dracon) 64. νόμος 1. 4 et pass. τῶν νόμων τυγχάνειν 93. leges Dracontis 65 sq. iudiciales 20. 143. militares 40. 75 (de epheborum sacramento). frumentariae 27. de Homero Panathenaeis recitando 102.

Spartanorum de Tyrtaeo 107. eorundem de ignavia 129 sq.

Ħ

Ξέρξης 68. 71. 80. Ξυπεταιών 22.

0

oľovov: κρήνη ή έν τοῖς oἰσύοις
112.
"Όμηςος 102.
δεκος epheborum 76 sqq. civium ex rogatione Demophanti 127 (125 sq.). Graecorum quo Plataeis se obstrinxerunt 80 sqq.
δενήμα: δ έπὶ τοῦ δενήματος
121.

П

(Παλλάς 100 v. 49 Eurip.) Παναθήναια 102. παραστάτης (76). 77. Παυσανίας Lacedaemonius 128. Πειραιεύς 18. 37 bis. Πελοποννήσιοι 42. 84 sq. 87. πεντετηρίς των Παναθηναίων πεντηκοστή 19. 58. Πέρσης rex Persarum 128. Πλαταιαί 80. ποιητής 92. 100. 102. 107. 132. Ποσειδών Eumolpi p. 98. Πραξιθέα Erechthei coniux 98. πρεσβεύειν 24. ποεσβευτής 71. προδοσία 34. 38. 53. 59. 78. 110. 113. 117. 126. 137. 141. 147. 149. προκαλεϊσθαι 28. πρόκλησις 28 sq. 36. προστάτης inquilini 21. 145. προστάται Graecorum Athenienses 61. 104. πρυτανείον: έν πρ. σίτησις 87.

D

φαφωδεῖν 102. ὀήτωο 31. 43. Ὑρόδιοι 14. 18. 143. Ὑρόδος 14. 18 sq. 21. 55. 70. 121. ψόαξ πυρὸς ἐκ τῆς Αἴτνης 95.

 $oldsymbol{arSigma}$

Σαλαμίς 68. 70. 73. 122. **Σιπελί**α 95. GITTYEIV 26 8q. σίτησις έν πρυτανείω 87. Σπάρτη 105. στεφανίται άγῶνες 51. στέφανοι (βουλευτών) 122. στεφανούν victorem 139. στήλη inscripta 117 sq. 124. στρατηγός 16. 43. 51. 57. 106. 147. συλοφαντείν 13. 31. συχοφάντης 31. συνέδριον (έν Αρείφ πάμφ) 12. συνηγορείν 135. συνήγορος 59. **63**. συνθήκαι 23 eq. de pace quae Cimonia dicitur 73. συνοικίζειν 62. Σώτειρα Άθηνα 17. Σωτής Ζεύς 17. 136 sq.

T

τεμένη 1. 143. 147.
τίμημα 8.
Τιμοχάσης 'Αχαφνεύς Leocratis affinis 23 sq.
τριάποντα ΧΧΧ viri 61. 127.
τριήφας εἶν 139.
τριήφης 18. 72.
Τροζήν 42.
Τροία 62.
τρόπαιον 73.
Τρῶκς 103.
τνραννίς 125.

τύρα τος 51. 61. Τυρταίος 106 sq.

r

Τπερείδης or. (rogatio eius) 36. ὑπόγραμμα στήλης 118.

Φ

Φάσηλις 73.
Φιλόμηλος Χολαργεύς 24.
Φοινίαη 72.
φονικὰ ἀδικήματα 52.
Φρόνιχος (praetor b. Deceliaco)
112.
Φυρκίνος 10.

x

Χαιρώνεια 16. 45. [142. 144].
Καλκίοιπος: τὸ τῆς Χαλπιοίπου
[ἐερόν] 128.
χαλποῦς ἀνδριάς 119. χαλπῆ εἰπών 136.
Χάρμος Hipparchi p. 117 (Τιμάρχου codd.).
Χιόνη Eumolpi m. 98.
Χολαργεύς 24.
χορηγείν 139.
χρησμός, χρηστήριον oraculum 92. 85.

W

ψήφισμα (ψηφίζεσθαι): populiscitum post pugnam Chaeronensem 16. aliud ab Hyperide rogatum 36 sq. aliud ab eodem rogatum 41. aliud 53. (Critiae) de Phrynicho mortuo 113 sqq. de Hipparcho ceterisque proditoribus 117 sq. de eis qui Deceliam recesserant 120 sq. de senatore Salamine a reliquo senatu occiso 122 sq. Demophanti 125 sqq. populiscitum περὶ εὐσεβείας 146.

APPARATVS AD LYCVRGVM.

I. Vita Lycurgi

ex vitis X oratorum Plutarcho adscriptis.

Αυκούργος Αυκόφρονος μέν ήν πατρός του Αυκούργου (δν οί τριάκοντα τύραννοι ἀπέκτειναν, αλτίου αὐτῷ τῆς άναιρέσεως γενομένου Αριστοδήμου Βατήθεν, ος και έλληνοταμίας γενόμενος έφυγεν έν τη δημοκρατία), των δήμων δὲ 2 Βουτάδης, γένους τοῦ τῶν Ἐτεοβουταδῶν. — ἀκροατής δὲ γενόμενος Πλάτωνος του φιλοσόφου, τὰ πρώτα ἐφιλοσόφησεν. είτα και Ίσοκράτους τοῦ δήτορος γνώριμος γενόμενος, έπο-3 λιτεύσατο ἐπιφανῶς καὶ λέγων καὶ πράττων. καὶ δὴ πιστευσάμενος την διοίκησιν των χρημάτων ταμίας γαρ έγένετο έπὶ τρεῖς πενταετηρίδας ταλάντων μό ἢ ως τινες μηχν΄ ((καθά φησι) καὶ δ τὰς τιμὰς αὐτῷ ψηφιζόμενος Στρατοκλής δ δήτωρ), το μεν πρώτον αίρεθείς αὐτός, ἔπειτα τών φίλων επιγραψάμενός τινα αὐτὸς εποιείτο τὴν διοίκησιν, διὰ τὸ φθάσαι νόμον είσενεγκεῖν, μη πλείω ε΄ ετων διοικεῖν τὸν 4 γειροτονηθέντα έπὶ τὰ δημόσια γρήματα. — ἀεί τ' ἐφεστὼς 5 τοῖς ἔργοις διετέλεσε καὶ θέρους καὶ γειμῶνος. — καὶ ἐπὶ την τοῦ πολέμου παρασκευήν χειροτονηθείς πολλά της πόλεως έπηνώρθωσε, καί τριήρεις παρεσκεύασε τῷ δήμω υ΄. -6 καὶ τὸ ἐν Λυκείω γυμνάσιον ἐποίησε καὶ ἐφύτευσε, καὶ τὴν παλαίστραν φποδόμησε, και τὸ ἐν Διονύσου θέατρον ἐπι-7 στατῶν ἐπετέλεσεν. — πιστευσάμενος δὲ ἐν παρακαταθήκη 8 παρά τῶν ἰδιωτῶν σν΄ τάλαντα ἐφύλαξε. — πομπεῖά τε χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ τῆ πόλει κατεσκεύασε καὶ Νίκας δλοχρύσους. — 9 πολλά δ' ήμιεργα παραλαβών έξετέλεσε, και νεωσοίκους καί την σκευοθήκην, και τῷ σταδίω τῷ Παναθηναϊκῷ την κρηπίδα περιέθηκεν, έξεργασάμενος τοῦτό τε καὶ τὴν χαράδραν δμαλήν ποιήσας, Δεινίου τινός, δς εκέκτητο τοῦτο τὸ χωρίον, άνέντος τη πόλει, προειπόντος αὐτὸ γαρίσασθαι Λυκούργω. — ἔσγε δὲ καὶ τοῦ ἄστεως τὴν φυλακὴν καὶ τῶν κακούρ- 10 γων την σύλληψιν, οθς έξήλασεν απαντας, ως καί των σοφιστών ενίους λέγειν, Λυκούργον οὐ μέλανι, άλλά θανάτω χρίοντα τὸν κάλαμον κατὰ τῶν πονηρῶν, οθτω συγγράφειν. - 6θεν εξαιτηθέντα αὐτὸν ὑπ' Αλεξάνδρου τοῦ βασιλέως 11 δ δημος οὐ προήκατο. - καθ' ον δὲ χρόνον ἐπολέμει Φί- 12 λιππος πρός 'Αθηναίους τον δεύτερον πόλεμον, επρέσβευσε μετά Πολυεύκτου και Δημοσθένους είς τε Πελοπόννησον καί τινας έτέρας πόλεις. - διετέλεσέ τε τὸν ἄπαντα γρόνον 13 εὐδοκιμῶν παρὰ τοῖς Αθηναίοις καὶ δίκαιος είναι νομιζόμενος, ώστε καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις τὸ φῆσαι Λυκούργον έδόκει βοήθημα είναι τῷ συναγορευομένῳ. — εἰσήνεγκε δὲ 14 καὶ νόμους, τὸν μὲν περὶ τῶν κωμφδῶν, ἀγῶνα τοῖς Χύτροις ἐπιτελεῖν ἐφάμιλλον ἐν τῷ θεάτρω, καὶ τὸν νικήσαντα είς άστυ καταλέγεσθαι, πρότερον οὐκ ἐξόν, ἀναλαμβάνων τὸν άγῶνα ἐκλελοιπότα τὸν δέ, ὡς χαλκᾶς εἰκόνας ἀναθεῖναι 15 τῶν ποιητῶν Αἰσχύλου, Σοφοκλέους, Εὐοιπίδου, καὶ τὰς τραγωδίας αὐτῶν ἐν ποινῷ γραψαμένους φυλάττειν, καὶ τὸν της πόλεως γραμματέα παραναγινώσκειν τοῖς δποκρινομένοις. ούκ έξεῖναι γὰρ (παρ') αὐτὰς ὑποκρίνεσθαι καὶ τρίτον, 16 μηδενὶ έξεῖναι 'Αθηναίων μηδε των οἰκούντων 'Αθήνησιν έλεύθερον σωμα πρίασθαι έπὶ δουλεία έκ των άλισκομένων, (μηδε δούλον) άνευ της τού προτέρου δεσπότου γνώμης. έτι δέ, ως του Ποσειδώνος άγωνα ποιείν έν Πειραιεί κυκλίων 17 γορών οὐκ ἔλαττον τριών, (καί) δίδοσθαι τοῖς μὲν νικώσι δέκα μνας, τοις δε δευτέροις όκτω, εξ δε τοις τρίτοις κριθείσιν. Ετι δέ, έπὶ ζεύγους μὴ ἀπιέναι γυναίκα Έλευ- 18 σῖνάδε, ὅπως μὴ ἐλαττῶνται ⟨αί δημοτικαί⟩ ὑπὸ τῶν πλουσίων εί δέ τις φωραθείη, αποτίνειν δραγμάς έξακισχιλίας. τῆς δὲ γυναικὸς αὐτοῦ μὴ πεισθείσης, τῶν συκοφαντῶν 19 φωρασάντων, τάλαντον αὐτοῖς ἔδωκεν' κατηγορούμενος δ' ἐν ύστερφ εν τῷ δήμφ ἔφη 'ἀλλ' οὖν εγὰ μεν διδούς, οὐ λαμβάνων εώραμαι'. - τελώνου δέ ποτε επιβαλόντος Ξενο- 20 πράτει τῷ φιλοσόφω τὰς γεῖρας καὶ πρὸς τὸ μετοίκιον αὐτὸν ἀπάγοντος, ἀπαντήσας δάβδω τε κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ τε-

λώνου κατήνεγκεν, και τον μέν Ξενοκράτην απέλυσε, τον δ' ώς οὐ τὰ πρέποντα δράσαντα είς τὸ δεσμωτήριον κατέκλεισεν. 21 έπαινουμένου δ' έπὶ τῆ πράξει, μεθ' ἡμέρας τινὰς συντυγών δ Ξενοκράτης τοῖς παισί τοῦ Λυκούργου ἔφη ταγέως γε τῶ πατοί διιῶν ἀπέδωκα ὧ παΐδες τὴν χάριν ἐπαινεῖται 22 γαρ ύπο πολλών έπὶ τῷ βοηθήσαί μοι'. — εἰσήνεγκε δὲ καὶ ψηφίσματα, Εὐκλείδη τινὶ Όλυνθίω χρώμενος ίκανω-23 τάτω περί τὰ ψηφίσματα. — εύπορος δ' ων ίμάτιον εν καί ταύτὸ ἐφόρει τοῦ γειμῶνος καὶ τοῦ θέρους, καὶ ὑπεδέδετο 24 ταῖς ἀναγκαίαις ἡμέραις. — ἐμελέτα δὲ καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέοας, ούκ εὖ πρὸς τὰ αὐτοσγέδια πεφυκώς, κλινιδίου [δ'] αὐτῷ ὑποκειμένου, ἐφ' ικ μόνον ἢν κιώδιον καὶ προσκεφά-25 λαιον, όπως έγείροιτο βαδίως και μελετώη. — έγκαλούντος δ' αὐτῷ τινος, ὅτι μισθοὺς σοφισταῖς δίδωσι περὶ λόγους διατρίβων, άλλ' εξ τίς γ' ἐπαγγέλλοιτο, ἔφη, τοὺς νίοὺς ἀμείνους αὐτῷ ποιήσειν, οὐ γιλίας, ἀλλὰ τὰ ἡμίση ⟨ἂν⟩ τῆς 26 οὐσίας προίεσθαι. — ຖν δὲ καί παροησιαστής διὰ την εὐγένειαν. 'Αθηναίων γέ τοί ποτε οὐκ ἀνεγομένων αὐτοῦ δημηγορούντος, ανέκραγεν εκβαλλόμενος δ Κερκυραία μά-27 στιξ, ώς πολλών ταλάντων εί άξια'. πάλιν δε θεον άναγορευόντων 'Αλέξανδρον, 'και ποδαπός αν (είη)' είπεν 'δ θεός (οδτος), οδ τοῦ ίεροῦ ἐξιόντας δεήσει περιρραίνεσθαι; 28 — ἀποθανόντος δ' αὐτοῦ παρέδωκαν τοὺς παῖδας τοῖς Ενδεκα, Μενεσαίγμου μέν κατηγορήσαντος, γραψαμένου δέ Θρασυκλέους. Δημοσθένους δε καθ' δυ έφευγε χρόνου επιστείλαντος τοῖς Αθηναίοις, ὡς κακῶς ἀκούοιεν ἐπὶ τοῖς Λυκούργου παιδίοις, μετενόησαν καὶ ἀφῆκαν αὐτούς, Δημοκλέους τοῦ 29 Θεοφράστου μαθητοῦ ὁπὲρ αὐτῶν ἀπολογησαμένου. — ἐτάφη δ' αὐτὸς καὶ τῶν προγόνων τινὲς δημοσία, καὶ ἔστιν αὐτῶν τὰ μνήματα ἄντικους τῆς Παιωνίας Αθηνᾶς ἐν τῷ Μελανθίου τοῦ φιλοσόφου κήπω, τράπεζαι πεποιημέναι, αὐτοῦ τε τοῦ Λυκούργου καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ ἐπιγεγραμμέναι καὶ 30 είς ήμας ετι σωζόμεναι. - τὸ μέγιστον γίλια διακόσια τάλαντα προσόδου τη πόλει κατέστησε, πρότερον †έξήκοντα 31 προσιόντων. — μέλλων δε τελευτήσειν, είς το μητρώον καί τὸ βουλευτήριον ἐπέλευσεν αύτὸν πομισθηναι, βουλόμενος εὐθύνας δοῦναι τῶν πεπολιτευμένων οὐδενὸς δὲ κατηγορήσαι τολμήσαντος πλην Μενεσαίγμου, τας διαβολάς άπολυσάμενος είς τον οίκον άπεκομίσθη και έτελεύτησεν, έπιεικής νομισθείς παρά πάντα τον (τοῦ) βίου γρόνον καί εν λόγοις έπαινεθείς, καὶ μηδένα άγῶνα άλούς, καίτοι πολλῶν κατηγορησάντων. — ἔσχε δὲ τρεῖς παῖδας ἐκ Καλλιστοῦς τῆς 32 Αβρωνος μέν θυγατρός, Καλλίου δέ τοῦ Αβρωνος Βατήθεν άδελφης, τοῦ ταμιεύσαντος στρατιωτικών ἐπὶ Χαιρώνδου ἄργοντος. περί δὲ τῆς κηδείας ταύτης λέγει δ Δείναργος ἐν τῶ κατὰ Πιστίου. — κατέλιπε δὲ παῖδας Αβρωνα, Λυκούργον, 33 Αυκόφοονα, ών δ Άβρων και δ Αυκούργος άπαιδες μετήλλαξαν άλλ' δ γε Αβρων και πολιτευσάμενος επιφανώς μετήλλαξεν. Αυκόφοων δε γήμας Καλλιστομάγην Φιλίππου 34 Αίξωνέως εγέννησε Καλλιστώ. ταύτην δε γήμας Κλεόμβροτος Δεινοκράτους Άγαρνεύς έγέννησε Αυκόφρονα τοῦτον δ' δ πάππος είσεποιήσατο Λυκόφρων οδτος δ' ετελεύτησεν άπαις. μετά δὲ τὴν Λυκόφρονος τελευτὴν ἔγημε τὴν Καλλιστώ Σω- 35 πράτης, καὶ ἔσγεν υίὸν Σύμμαγον τοῦ δ' ἐγένετο 'Αριστώνυμος, τοῦ δὲ Χαρμίδης, τοῦ δὲ Φιλίππη, ταύτης δὲ καί Λυσάνδρου Μήδειος, δ καὶ έξηγητης έξ Εύμολπιδῶν γενόμενος τούτου δε και Τιμοθέας τῆς Γλαύκου παΐδες Λαο- 36 δάμεια και Μήδειος, δς την Ιερωσύνην Ποσειδώνος Έρεγθέως είχε, και Φιλίππη, ήτις ιεράσατο της 'Αθηνας δστερον' πρότερον δ' αὐτὴν γήμας Διοκλῆς δ Μελιτεὺς ἐγέννησεν 37 Διοκλέα του έπλ τους δπλίτας στρατηγήσαντα γήμας δ' ούτος Ήδίστην Αβρωνος Φιλιππίδην και Νικοστράτην εγέννησε. γήμας δὲ τὴν Νικοστράτην Θεμιστοκλῆς δ Θεοφράστου έγεν- 38 νησε Θεόφραστον καὶ Διοκλέα, διεδέξατο δὲ καὶ τὴν [ερωσύνην τοῦ Ποσειδώνος Ἐρεγθέως. — φέρονται δὲ τοῦ ρή- 39 τορος λόγοι πεντεκαίδεκα. — ἐστεφανώθη δ' ὑπὸ τοῦ δήμου 40 πολλάκις καὶ εἰκόνων ἔτυχεν. — ἀνάκειται δ' αὐτοῦ γαλκή 41 είκων εν Κεραμεικώ κατά ψήφισμα επ' Αναξικράτους άργοντος, έφ' οδ έλαβε καὶ σίτησιν έν πουτανείω αὐτός τε δ Δυκούργος καὶ δ πρεσβύτατος αὐτοῦ τῶν ἐκγόνων κατὰ τὸ αὐτὸ ψήφισμα ἀποθανόντος τε Λυκούργου δ πρεσβύτατος τῶν παίδων Λυκόφρων ἡμφισβήτησε τῆς δωρεᾶς. — εἶπε 🕰 δὲ καὶ περὶ ιερῶν πολλάκις. — γραψάμενος (δ') Αὐτόλυκον Δ τον Αρεοπαγίτην και Δημάδην τον Δημέου και Μενέσαιγμον

44 ἄλλους τε πολλοὺς [καὶ] πάντας εἶλεν. ἔκρινε δὲ καὶ Δίφιλον, ἐκ τῶν ἀργυρείων μετάλλων τοὺς μεσοκρινεῖς, οὰ ἐβάσταζον τὰ ὑπερκείμενα βάρη, ὑφελόντα καὶ ἐξ αὐτῶν πεπλουτηκότα παρὰ τοὺς νόμους, καὶ θανάτου ὄντος ἐπιτιμίου ἁλῶναι ἐποίησε, καὶ πεντήκοντα δραχμὰς ἐκ τῆς οὐσίας αὐτοῦ ἐκάστω τῶν πολιτῶν διένειμε, τῶν πάντων συναχθέντων ταλάντων ἐκατὸν ἔξήκοντα, ἢ ὡς τινες μνᾶν. — 45 †ὁ δ' εὐθύνας 'Αριστογείτονα καὶ Λεωκράτην καὶ Λὐτόλυκον 46 δειλίας. — ἐπεκαλεῖτο δ' ὁ Λυκοῦργος ἶβις ⟨ὡς φησιν 'Αριστοφάνης'

Ϊβις > Λυκούργφ, Χαιρεφώντι νυκτερίς.

47 - κατήγον δε το γένος από Βούτου και Έρεγθέως τοῦ Γης και Ήφαίστου, τὰ δ' έγγυτάτω ἀπὸ Δυκομήδους καὶ 48 Λυκούργου, οθς δ δημος ταφαίς ετίμησε δημοσία. καὶ έστιν αθτη ή καταγωγή του γένους των εερασαμένων του Ποσειδώνος εν πίνακι τελείω, ος ανάκειται εν Έρεγθείω γεγραμμένος όπ' Ίσμηνίου τοῦ Χαλκιδέως, καὶ εἰκόνες ξύλιναι τοῦ τε Λυκούργου καλ των υίων αὐτοῦ "Αβρωνος, Λυκούργου, Αυκόφρονος, ας ήργάσαντο Τίμαργος και Κηφισόδοτος οί 49 Πραξιτέλους υίεῖς. τον δὲ πίνακα ἀνέθηκεν Αβρων δ παῖς αὐτοῦ, λαχῶν ἐκ τοῦ γένους τὴν Γερωσύνην καὶ παραχωρήσας τῷ ἀδελφῷ Λυκόφρονι, καὶ διὰ τοῦτο πεποίηται δ Αβρων 50 παραδιδούς αὐτῷ τὴν τρίαιναν. — πάντων δ' ὧν διώκησεν άναγραφην ποιησάμενος, άνέθηκεν εν στήλη πρό της όπ' αὐτοῦ κατασκευασθείσης παλαίστρας, σκοπεῖν τοῖς βουλομένοις οὐδείς μέντοι ἐδυνήθη ἐλέγξαι τὸν ἄνδρα νοσφισμοῦ. 51 - έγραψε δὲ καὶ Νεοπτόλεμον Αντικλέους στεφανῶσαι καὶ είκονα άναθείναι, ότι έπηγγείλατο χουσώσειν τον βωμόν τοῦ Απόλλωνος εν τη άγορα κατά την μαντείαν του θεου. — 52 έψηφίσατο δε και Διοτίμω Διοπείθους Εύωνυμεῖ τιμάς έπί Κτησικλέους ἄργοντος.

II. Rogatio Stratoclis

ex qua in Lycurgum honores collati sunt sec. Vitas X orat. 851 F sqq. et lapidem C. I. A. II, 240.

351 F] (ΨΗΦΙΣΜΛ. Λυκόφρων Λυκούργου Βουτάδης απεγράψατο αύτῷ είναι σίτησιν ἐν πρυτανείω κατὰ τὴν δοθείσαν δωρεὰν ὑπὸ τοῦ δήμου Λυκούργω Βουτάδη.)

Plut.

Lapis.

352 A] Έπὶ Αναξικράτους ἄφχοντος, ἐπὶ ⟨τῆς⟩ Αντιοχίδος
ἕκτης (?) πουτανείας, Στρατοκλῆς Εὐθυδήμου Διομειεὺς
εἶπεν ἐπειδὴ Αυκοῦργος Αυκόφρονος Βουτάδης, παραλαβῶν παρὰ τῶν ἐαυτοῦ προγόνων οἰκείαν ἐκ παλαιοῦ τὴν
πρὸς τὸν δῆμον εὕνοιαν,

'Επὶ' Αναξικράτους ἄρχοντ]ος · ἔδοξεν τῶι δήμωι· Στρατ|οκλῆς Εὐθυδήμου Διομεεὺ]ς εἶπεν· [ἐπ]ε[ιδὴ Δ]υκοθργο[ς | Λυκόφρονος Βουτάδης παρα]-λ[α]βῶν [πα]ρ[ὰ τῶν έ]α[υτ]οῦ π[ρ|ογόνων οἰκείαν ἐκ παλαιοῦ] τ[ὴν] πρ[ὸς τὸν δῆμ]ον εὕνο[μ|αν] — (X versus fere toti desiderantur)

καὶ οί πρόγονοι οί Αυκούργου Αυκομήδης τε καὶ Αυκούργος καὶ ζῶντες ἐτιμῶντο ὑπὸ τοῦ δήμου, καὶ τετελευτηκόσιν αὐτοῖς δι' ἀνδραγαθίαν ἔδωκεν ὁ δῆμος δημοσίας ταφάς έν Κεραμεικώ, καὶ Αυκούργος αὐτός πολιτευόμενος νόμους τε Β] πολλούς καὶ καλούς έθηκε τῆ πατρίδι, καὶ γενόμενος τῆς κοινής προσόδου ταμίας τή πόλει έπὶ τρεῖς πεντετηρίδας, καὶ διανείμας έκ τῆς κοινῆς προσόδου μύρια καὶ ὀκτακισγίλια καὶ ἐνακόσια τάλαντα, πολλά δὲ τῶν ἰδιωτῶν διὰ πίστεως λαβών καὶ προδανείσας [καὶ] εἰς τοὺς τῆς πόλεως καιροὺς καὶ τοῦ δήμου, τὰ πάντα έξακόσια πεντήκοντα τάλαντα, δόξας δὲ ἄπ**αντα ταΰτα δικαίως διφκηκί**ναι, πολλάκις ἐστεφανώθη ύπο της πόλεως. Ετι δε αίρεθείς ύπο του δήμου χοήματα πολλά συνήγαγεν είς την άπροπολιν, καὶ παρεσκεύασε τη θεφ πόσμον Νίπας τε όλογρύσους πομπείά τε γρυσά καὶ C] ἀργυρα καὶ κόσμον χρυσούν εἰς έκατὸν κανηφόρους· χειροτουηθείς δ' έπι την του πολέμου παρασκευήν, δπλα μέν πολλά παί βελών μυριάδας πέντε άνηνεγκεν είς την άκρό-

	geh.	geb.	0.1	gel- gobs
	16 3	2.	Autorities Control of the Control	A 3 1 3
Philodem. de musica libri ed. Kemke	1.50	2	Sidonius Apollinaria ed. Mohr	4 4. 60
- voll. rhet. ed. Sudhaus. 2vll. Sppl.	11	12.60	Sill Italici Punica ed Bauer. 2 voll.	4.80 0.50
Philopenus de opif. mundi ed.			Simeo Sethus ed. Langkavel	L 80 2 20
Reichardt	4	4.60	Sophocles edd. DindfMekler, Ed.min.	1.35 1 80
- de aetern, mundi ed. Rabe	10 -	10.80	- Ed. major	1.65 2.20
Philostrati opera ed. Kayser. 2 voll.	8.25	9.25	Singulae tragosdiae	- 30 - 60
- imagg, edd. Benndorf et Schenkl	2.80	8.30	[] Scholia vetera ed. Papageorgius	4.80 5.40
Physiogn. ser. rec. Foerster. 2 voll.	14	15.20	Soranus ed. Rose	4.80 5.40
Pindarus ed. Christ. Ed. II	1.80	2.80	Statlus edd. Klots, Kohlmann. 2 vll.	7.55 2.
Plato edd. Hermann-Wohlrab. 6 voll.			II 1. Achillois. ed. Klots	1.20 1.60
(= 15 fasce.)	10.50	43.60	- III. Lactant, Plac. ed. Jahnke	8 8.00
Plautus edd. Goetz-Schoell. Fasc, I		20.00	Stobael floril, ed. Meineke. Vol. IV	2.40
Amphitruo Asinaria Aulularia	1.50	2	- eclogae ed. Meineke. 2 voll.	6 7
- II. Bacch, Capt. Casina				7.80 9.50
- III. Cist. Curc. Epidieus		1.40	Suctonius ed. Roth	1.50 2
- IV. *Men. Merc. *Mil. gl.		2	Syrianus ed. Rabe. 2 voll	3,20 4.10
V. *Most. Persa. *Poen.	1.50		Tacitus ed. Halm. 2 voll. Ed. IV.	2.40 5.20
VI. *Pseud. *Rud. Stich.	1.50		Vol. I. Annales. Uterque fasc	75 1.H
VII. *Trin. True. Fragm.	1.50		Vol. II. Fase L. Historian,	- 75 1.10
Suppl.: de Pl. test, metr.	45	_ 75	Vol. II. Fasc. II. Germ., Agric., dial.	4578
Sing. comoed. (*not 60. geb.	1,40		Terentius ed. Fleckeisen. Ed. II	2.10 2.60
	45	75	Singulae comoediae	4570
ed. Fleckeisen. Vol. I. II.		45	— Ed I	1.20
	2.70	4-00		2 2.40
Plini epistolae ed. Kell.	1.20		Testamentum, novum, Graece ed.	-
libb. dub. serm. rell. ed. Beck	1.40			2 25 2.75
- nat. hist. ed. Jan-Mayhoff, II-VI	88,-	24.70		6 - 7 20
Plinius et Gargillus Mart. ed Rose	2,70	3.10	Theodown Productive of Parties	- 50 - 7
Plotinus ed Volkmann. 2 voll	A	10.10	Theodorus Prodromus ed Hercher	3 - 3.50
Plutarchi vitae ed. Sintenia, 5 voll.	-	100	Theon Smyrnneus ed. Hiller	2.40
(=14 fasce.)			Theophrastus ed. Wimmer. Vol III	
- moralia ad Bernardakir, 7 voll.		32.20	Theophylacti historiae ad. de Boor	
Post. Lat. min. ed. Bachrens, Swoll.		28.40	Thiofridi vita Willibr. ed. Rousberg	1.00
- Rom. fragm. od. Bachrons .	4 20		Thucydides ed Bochme. 2 voll.	3 40 3.60
Latin. eclogae ed. Brandt	1	1.40		4.80 6
Grace, cologae ed. Stadtmuller	2.70	3.20	Tibulius ed. Mütter	3000
- Anth a rom. Dicht. v. Mann	60	90	Tryphiod, Collathus ed. Weinberger	1.40 1.80
Polemon od. Hinck	1 -	1.40	Ulpianus ed. Huschke. Ed. V	75 1.10
Polynenus edd. Wolflin-Melber, Ed. II	7.50	8	Valerius Flaceus ed. Bachrens	1.50 2
Polybius add Buttner-Dindorf 3 voll.	10.80		Valerius, Iulius, od. Kuebler	2 70 3.20
Pomponius Mela rec Frick	1.20	1.60	Valerius Maximus ed. Kempf.	4.50 b
Porphyrion ed. Meyer	4.20	4.80	Varrouls rer, rustic. libb, ed. Keil	1.50 2
Porphyrii opp. sel. ed. Nauck. Ed. II	8	3.50	Vegetius ed. Lang. Ed. II	3.90 4.40
Priscianus, Theodorus, od. Rose .	5	5.60	Velleius Paterculus ed. Haase .	- 80 - 90
Proclus od. Friedlein	6.75		ed. Halm	1 - 1.4
- ed Krott. Vol. I	5,-	5.60	Vergilius Maro ed. Ribbeck. Ed. II.	1.50 2
Vol. II.	8	8.60		4571
Propertius od Maller	- 60		- Aoneis	- 90 1.30
Ptolemnel, Cl., opera, I Syntax	1		- ed. Guthling. 2 voll. Vol. I.	
Ptolemael, Cl., opera. I. Syntax. math. ed. Heiberg. P. I.	8	8.60	Bucolica et Georgica	4571
Outstilliani inst. od. Bonnell. 2 voll.	2.40		- Vol. II. Aqueis	00 1.30
- lib, X ed. Halm	- 30		Late and the second second	2.40 2.80
declamationes ed. Ritter	4.80	5.40	Viror, clar, ep. ad. Weber	2.40 2.80
Quintus Smyrn. ed. Zimmermann .	3.60	4 20	Vitae sanct. IX metr, ed. Harster	3 - 3.50
Rheteres Gracel ed. Spengel. 3 voll.	9.60		Vitruvil de architectura libri X.	100
Rutilias Namatianus ed. Müller	75		Iterum ed V. Rose	5 5.60
Sallustins ed. Eusener	- 45		The state of the s	ALC: NO
Scaen, Rom. poes, frgm. od, Ribbeck.	- 40		Gemott. Ed. min	75 1.11
Ed III. 2 voll.	9	10.20	- ed Gemoll, Ed malor	1.20 1.60
Scribonii Largi conp. ed. Helmreich				90 1.30
		0	institutio Cyri ed. Hag. Ed min.	1
Scriptores originum Constantino-		1 50		1.50 9:-
politarum roc. Preger. Faso, priot	8 10	10	- commontarii ed. Gilbert, Ed. min.	2100
Senene opp philos ed House, 5 vil.	0-10	10.	-M 45. geb -M 75. Ed. major	1-14
(I 2) de benef, de clam.	9. 60	9 00		1.35 2.10
nd. Honous		3.80	Zucharins Bhetor, Kirchengesch. v.	2.00
- (III) epistulas sā Henss		6.20	there a Record Alrendigoton v.	10 - 10.80
Scheene scripts shetor, ed. Klessling	4.50	B 20	Zonnran ed Dindorf. 6 voll	19.50 28 9
Serenas ad Rettury	**-	0.00	Pourier on coursely. 6 April	TO LUCINE 19